

Μαρμαρα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ: ΙΟΥΝΙΟΣ 1953

ΧΡΟΝΟΣ 8ος ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 84)85

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Φραγκλίνου Ρούβελτ 41 *Αθήναι
Τηλέφωνα : 20.088 - 43.579 - 53.711

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

Ο αγαπητοτάτος στο Μόσχα Σίτυ της Αμερικής αγαπητός συμπατριώτης από το Πασαλιμάνι κ. Ιωάννης Μαϊμάκος, είχε την καλωσύνη να μας στείλει τις εντυπώσεις του από το προπρόσφατο ταξίδι του στην Πατρίδα, τις οποίες εθαυμάστως και δημοσιεύουμε.

ΕΚΙΝΩΝΤΑΣ από την Αμερική για την Ελλάδα μαζί με την οικογένειά μου, σκοπός μας ήταν να επισκεφθούμε και την ιδιαίτερη πατρίδα μας—το Πασαλιμάνι του Μαρμαρα—για ένα ιερό προσκύνημα στον τόπο που μας γέννησε και περάσαμε τα παιδικά μας χρόνια εγώ και η σύζυγός μου Κατίνα (τό γ. Ιατρού Ζαχαριάδη). Θέλαμε, άλλωστε, να γνωρίσουμε και στα παιδιά μας—τις δυο αγαπημένες μας κόρες Ζερμπουλιά και Θεοφανώ—που είχαμε μαζί μας, την λατρευτή Πατρίδα μας, για την οποία τόσα και τόσα καλά ταίς λέμε καθημερινώς με υπερφάνεια.

Λίγες μέρες, λοιπόν, αργότερα, από την ημέρα που φθάσαμε στην Ελλάδα, ξεκινήσαμε για την Κων/πολι και από εκεί, με μεγάλη συγκίνηση και χαρά, για την Πατρίδα. Φθάσαμε στον Μαρμαρα και βγήκαμε από το βαπόρι της γραμμής, για να πάρουμε το βενζινόπλοιο της τοπικής συγκοινωνίας, που θα μας ξφερνε στο αγαπημένο μας Πασαλιμάνι. Δυστυχώς όμως, εκεί μας σταμάτησαν και δεν μας επέτρεψαν να συνεχίσουμε το ταξίδι μας, με το δικαιολογητικό ότι έπρεπε να έχουμε ειδική άδεια για να επισκεφθούμε τα νησιά μας. Κάναμε τις σχετικές ενέργειες και περιμέναμε στο Μαρμαρα πέντε μέρες, στο διάστημα των

οποίων ετύχαμε τις θερμότερες περιποιήσεις εκ μέρους των τούρκων και πρό πάντων εκ μέρους του Δημάρχου του Μαρμαρα κ. Εμίν. Η απάντησής μας ήλθε την πέμπτην ημέρα, αλλά δυστυχώς αρνητική. Με την καρδιά γεμάτη θλίψη που δεν θα βλέπαμε την γενέτειρα ύστερα από ένα τόσο μεγάλο ταξίδι, που είχε κυρίως τον Ιερό αυτό σκοπόν, επήραμε την άλλη ημέρα το βενζινόπλοιο της τοπικής συγκοινωνίας Μαρμαρα—Αρτάκης, για να πάμε στην Αρτάκη και από εκεί με το λεωφορείο να επιστρέψουμε στην Κων/πολι. Ο καλός Θεός, όμως δεν ήθελε φαίνεται να μας αφήσει παραπονεμένους και έστειλε μαζί μας στο βενζινόπλοιο δυο τούρκους χωροφύλακας, οι οποίοι επήγαιναν για ώπληση στο Πασαλιμάνι. Έτσι το βενζινόπλοίο μας πέρασε αναγκαστικά και από τη λατρευτή γενέτειρα και μας έδωσε τη μεγάλη χαρά να τη δούμε, έστω και για πολύ λίγο χρονικό διάστημα.

Αράξουμε μπροστά στο Χότζα τη βρύση, μεταξύ Αγίου Νικολάου και τζαμιού. Η εκκλησία είναι κατεδαφισμένη και όλο το Πασαλιμάνι έρειπιον. Το νεκροταφείο του Πασαλιμανίου και η εκκλησία του Αγίου Ιωάννου έχουν μεταβληθί σε χωράφια φυτευμένα καλαμπόκι. Μπροστά στην τραγική αυτή κατάσταση τα μάτια μας γέ-



Ο ανεμόμυλος του Μανωλίδη στο Πασαλιμάνι πρό του έκπατρισμού.

μισαν δάκρυα και η καρδιά μας σφίχτηκε από τον πόνο. Το παλαιό χωριό και περήφανο Πασαλιμάνι έχει μεταβληθί σε ένα άμορφο σωρό έρειπιων με λίγα σπιτία ταπεινά και καταφρονεμένα.

Περνώντας από την Αλώνη, δεν μπορούσαμε να διακρίνουμε τίποτε από το παλαιό χωριό, παρά μόνο μερικά άσπριμένα μικρά σπιτάκια κοντά στην Αγία Βάσσα.

Το μόνο χωριό που φαίνεται κάπως καλό και περιποιημένο είναι το Βάρυ, που είναι και το μεγαλύτερο σήμερα χωριό επάνω στο νησί της Αλώνης.

Στη διαδρομή μας σταμάτησαμε και στο Χαράκι, που κι αυτό βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με τα χωριά μας.

Στην Αρτάκη που φθάσαμε, οι αρχές μας έκαμαν μεγάλες διατυπώσεις, ποιός ήταν ο σκοπός του ταξιδιού μας, ποιός μας έστειλε εκεί και πολλές άλλες ερωτήσεις. Οι εγκατεστημένοι στην Αρτάκη τούρκοι Κρητικοί μας έκαμαν θερμή υποδοχή και με μεγάλη προθυμία προσπαθούσαν να μας εξυπηρετήσουν σε ό,τι θέλαμε. Την ίδια μέρα πήραμε το λεωφορείο και αύθημερόν φθάσαμε στην Κων/πολι, όπου μέγαμε επί 15 ημέρας και κατόπιν επιστρέψαμε και πάλιν στην Ελλάδα.

Στο ταξίδι μας στην Πατρίδα είχαμε μαζί μας και τον εγκατεστημένο στην Κων/πολι καλό συμπατριώτη μας κ. Κοινδύλη με τις δυο κόρες του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΜΑΚΟΣ

ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΠΑΤΡΙΩΤΑΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΛΕΣΤΟΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ Ι.Ν. ΤΗΣ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ

ΣΑΡΛΟΤΤΕ, 20 Μαΐου (της αντιπροσώπου μας).— Την περασμένη Κυριακή, 17 Μαΐου, μας δόθηκε η ευκαιρία, με τον σύζυγό μου να παρευρεθούμε στα εγκαίνια της νέας Ορθοδόξου Έλληνικής Εκκλησίας του Τσάρλεστον, η Αγία Τριάς, να πάρουμε τις ευχές και εύλογίες του Αρχιεπισκόπου μας Βορείου και Νοτίου Αμερικής σεβασμιωτάτου κ. Μιχαήλ, και να θαυμάσουμε την ωραιότητα της εκκλησίας, που ανήγειραν οι όλοι Έλληνες του Τσάρλεστον, οι οποίοι διακρίνονται για τα φιλόδοξα και φιλοπάτριδα αισθήματά τους.

Στη λειτουργία είμασταν αρκετοί συμπατριώτες, που ήλθαμε από τις γύρω πόλεις, και όλοι είναι εγκατεστημένοι στο Τσάρλεστον. Βλέποντας γύρω μου τους πολλούς συγχωριανούς μας, νόμισα για μια στιγμή ότι βρισκόμουν σε καμιά εκκλησία της αξέχαστης πατρίδας μας, σε πανηγυρική μητροπολιτική λειτουργία. Πολύ κοντά μου είχα την αγαπητή κ. Μυστώ Σταματιάδου και τον κ. Περικλή Σταματιάδη, την αγαπητή κ. Ευτέρπη και τον κ. Θανάση Τσιρόπουλο, μαζί με τα παιδιά τους, την αγαπητή κ. Ευθαλία Μάνου με τον σύζυγό της, λίγο παρακάτω στεκόταν ο αγαπητός συμπατριώτης από τα Παλάτια κ. Λάζαρος Δράκου, κάτοικος Σαβάννας, απέναντί μου ο κ. και η κ. Δημητρίου με την αγαπημένη τους κόρη Σινίδα Ζηνοβία, κάτοικοι

Κολούμπια, παραπέρα ο κ. και η Κα Σοφία Διασουράκη, ο κ. Γεώργιος Βλαστός και πολλοί άλλοι συμπατριώτες, ως επί το πλείστον Αφυσσιανοί, γιατί στο Τσάρλεστον οι περισσότεροι από τους εγκατεστημένους συμπατριώτες είναι Αφυσσιανοί. Επί 7 ώρες που μέγαμε όλοι μέσα στην εκκλησία, ζήσαμε τις ευχάριστες στιγμές ενός θερμού πατριωτικού περιβάλλοντος, γιατί όπου κι αν γυρίζεις τα μάτια, έβλεπες πρόσωπα συμπατριωτών γνωστά και αγαπημένα.

Κατά την επιστροφή μας από το Τσάρλεστον περάσαμε από την Κολούμπια, όπου είδαμε για λίγο τον κ. Ξενοφ. Παπαθεοδώρου, που είναι πολύ καλά εγκατεστημένος εκεί, με δικές του δουλειές, αν και έχει λίγα χρόνια που ήλθε στην Αμερική. Ο κ. Ξενοφών Παπαθεοδώρου κατάγεται από πατέρα, από την γνωστή οικογένεια των Παπαθεοδώρων της Αφυσσίας, η δε μητέρα του ητο Κουταλιανή, κόρη του καπετάν Ξενοφών Ηράλια, και των δυο συγχωρεθέντων κατά τα χρόνια της πρώτης εξορίας.

Όλοι οι συμπατριώτες τους οποίους είδαμε κατά το διάστημα της ημερησίας αυτής έκδρομής μας, στέλλουν μέσω των «Μαρμαρινών Νέων» τους θερμούς χαιρετισμούς των προς όλους τους εγκατεστημένους στην Ελλάδα συγγενείς και φίλους των συμπατριώτες.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ Δ. ΠΑΣΧΑΛΑΚΗ

ΔΥΝΑΤΕΙΣ ΜΑΡΜΑΡΙΝΕΣ ΜΟΡΦΕΙΣ

ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΟΥ κ. Γ. ΒΑΛΕΤΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ - Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΙΔΕΟΛΟΓΟΣ

Στά 1920 ο Δελής τέλειωσε τις σπουδές του και γύρισε στη Μυτιλήνη με δυο βραβεία της Σχολής. Το δίπλωμά του όμως δεν τό πήρε. Η επιστημονική του συγκρότηση ήταν πελώ πλούσια και μεγάλη, ωστόσο η σοφία κι η Ικανότητα είναι πάντα δισταχτικές κι έχουν μέσα τους τον σεβασμό και τον ύπολογοισμό, κι ο Γιάννης ο Δελής ήταν ένας εύσυνειδητος νέος, που είχε κάνει την επιστημη βίωμά κι αποστολή της ζωής του. Γυρίζοντας στη Μυτιλήνη κοντά στο σπίτι του, ξφερνε μαζί του πλούσιο τό φόρο της τιμής και της εγνώμοσύνης του προς τον τόπο της φιλοξενίας του και της πνευματικής του προκοπής. «Οι Γατελούζοι εν Λέσβω» (11) είναι ένα δώρο του νεαρού σπουδαστή προς τη Μυτιλήνη, ένα δείγμα ανταπόδοσης και αναγνώρισης. Ένα αντίδωρο εγνώμοσύνης προς το νησί, που στάθηκε η δεύτερη και φιλόδοξη πατρίδα του. Τ' αφιερώνει κιόλας ο' δούος τον προστατέψανε και τονε μορφώσανε, ο' δούους σταθήκανε καλόβολοι και πρόθυμοι παραστάτες και βοηθοί στο δρόμο του τό δούοκός: «Τοίς έμοίς διδασκάλοις και εύεργέταις Ιεράν».

«Οι Γατελούζοι εν Λέσβω» είναι μία θαυμάσια επιστημονική εργασία, γραμμένη με προσοχή και με κρίση. Διαβάζοντας κανείς τό βιβλίο αυτό, θαυμάζει την εργατικότητα

και την εύσυνειδηρία του νεαρού σπουδαστή. Έξετάζει την περίοδο εκείνη της Λεσβιακής Ιστορίας (1355—1462), που τό νησί έζησε εκατό και πέντε χρόνια, κάτω από την κατάκτηση και την διοίκηση των Γατελούζων. Αρχίζει από την κατάκτηση της Μυτιλήνης από τους Τούρκους κι αφιερώνει σ' αυτήν θαυμαστές σελίδες. Ύστερα εξετάζει όλη την περίοδο της Γατελουζοκρατίας στη Μυτιλήνη και τελειώνει μ' ένα σύντομο και περιεχτικό επίλογο για την κατάσταση της Λέσβου επί τουρκοκρατίας. Διακρίνεται παντού, σε κάθε γραμμή, ένας συνθετικός και φιλέρευτος νοός. Χρησιμοποιεί βυζαντινές πηγές και βοηθήματα ξενόγλωσσα, είναι κατατοπισμένος σε όλα τα προβλήματα και με μία θαυμάσια ώριμότητα, τόσο πρόωρη και σπάνια στην ηλικία του, προσπαθεί να τα τοποθετήσει κι να τα λύσει. Γιουθενά δε ξεχωρίζεις τη νεανική πρωτοπειρία. Προχωρεί απ' την αρχή ως τό τέλος με βήμα στέρεο και οίγουρο. Από Γιουθενά δε μπορείς να μαντεύσεις καν, πώς τό έργο αυτό γράφτηκε από ένα νεαρό βιοπαλαιστή, κατατρεγμένο απ' τη φτώχεια και τη στέρηση και τη βιοτική μέριμνα, που δεν είχε την ήσυχια τη ψυχική και τά μέσα τά απαραίτητα για επιστημονικές εργασίες. Η έκθεσή του πάει κανονική σε μία στρώτη, απλή και βραχυπερίοδη καθαρεύουσα. Τό

ύφος του είνε Ιστορικό, συγκρατημένο και κανονικό. Δεν ξεφεύγει, ούτε πελαγώνει σε παρεκβάσεις και σε άκαιρες και περιττές υποσημειώσεις. Έχει καθαρή την αντίληψη του συνόλου και βαδίζει πάνω σε προκαθορισμένο σχέδιο, γι' αυτό πευχαίνει μία θαυμαστή αναλογία στα καθέκαστα και στα μέρη. Κρίσεις και ατομικές παρατηρήσεις, ένας νοός φωτεινός και κριτικός, σε σταματά κάθε τόσο. Σχετικά με τις Λεσβιακές σπουδές, η Ιστορική αυτή μονογραφία του Δελή είναι η πρώτη εργασία μ' επιστημονική ύψη για μία λησμονημένη περίοδο της Βυζαντινής Λέσβου, γραμμένη από Λέσβιο (12). Κι είνε ο Δελής απ' τους πρώτους που προσέεξαν την αμελέτητη Ιστορία της Βυζαντινής Λέσβου. Αργότερα μάλιστα, στά 1903, είχε έτοιμάσει κι αναγγείλει μία μελέτη Ιστορική για την περίοδο αυτή της Λεσβιακής Ιστορίας, που δυστυχώς έμεινε ανέκδοτη και χάθηκε. (Ακολουθεί)

(11) Οι Γατελούζοι τυπωθήκανε με συντρομές Μυτιληνών και κυκλοφορήσανε πάνω στο νησί άνόνομα, για τον φόβο της τουρκικής καταδίωξης. Απ' τη πώλησή τους κάτι έβγαλε ο νεαρός τότε σπουδαστής.

(12) Πρόδρομο έχει τον άξεχαστο λόγιο Γ. Αριστοειδή, για τό Ιστορικό του έργο, τό όποιου βλ. τη μελέτη μου: «Ο Σταυράκης Αναγνώστης και η σολή του. Μυτιλήνη. «Ποιμήν» 1935.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΝΙΚ. ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΓΑΣΙΑ
ΘΕΟΦ. ΣΠ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ

Συμμόρφως τῶ ἄρθρων 5 § 1
τοῦ Α.Ν. 1092/1938
Τυπογραφείον καὶ κατοικία
Ἰεπευδύνου Διευδύντου
Δελιγιώργη 154 - Πειραιεὺς



Σὰς στέλνω τὴ συνδρομὴ μου γιὰ τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» καὶ σὰς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν τακτικὴ ἀποστολὴ τους. Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» μοῦ θυμίζουν πάντα τὴν ὠραία πατρίδα μας καὶ μὲ τὸ περιεχόμενό τους μὲ φέρνουν κοντὰ στὰ ἀξέχαστα ἀκρογῶλια τῆς, στὰ μαγευτικὰ τοπία τῆς καὶ τὰ γραφικὰ χωριά μας, πού τόσο πολὺ νοσταλγῶ. Τὸ τόσο ὠραίο καὶ χρήσιμο πατριωτικὸ αὐτὸ ἔργο σας, πρέπει νὰ τῆς θερμῆς ὑποστήριξέως ὄλων τῶν συμπατριωτῶν. Σὰς εὐχομαὶ καλὴ πρόοδο καὶ σὰς χαίρετώ. Μὲ ἀγάπην
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Θεσσαλονίκη, 25/6/53

ΣΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ

Σταθῆτ' ἐμπρός μου νὰ σὺς πῶ τί σκέπτονται καὶ νοιώθω γιὰ τὴν πατρίδα πῶχασα ἔχω μεγάλο πόθο.
Πόθο μεγάλο στὴν καρδιά καὶ μέσῳ ριζωμένου στοῦ τρυφεροῦ τὸ στήθος μου τὸ καταπληρωμένο.
Πῶχει πληγῆς στὴν ξεγνητιά μὲ φαίνεται σὺν μαύρη καὶ δὲν μπορεῖ ἡ ψυχούλα μου παρηγοριά γιὰ νάβῃ.
Κι' αὐτὴνα τὴ παρηγοριά ἄς ἔβλεπα γιὰ λίγο νὰ ἔβλεπα τὸ Μαρμαρὰ καὶ σὺν πουλὶ νὰ φύγω.
— Πατρίδα σὲ ἀνοργιάλι σου θέλω νὰ τραγουδήσω καὶ τὰ στενὰ δρομάκια σου νὰ τὰ περιπατήσω.

Στὰ πετροστίλια βοννά πού περδίνεις πετοῦνε μοσχοβολοῦν φασκομηλιές καὶ οἱ σπαρθιές ἀνθούνε.
Ὁ οὐρανὸς κι' ἡ θάλασσα μὲ ὄρεξη θωροῦνται κι' οἱ βράχοι μὲ τὰ κύματα γλυκὰ—γλυκὰ φιλοῦνται.
Καὶ ὅταν ἔρθ' ἡ Ἄνοιξις καὶ λάμψη καλοκαίρι κρῖμα κανεὶς νὰ βρασκεταί στῆς ξενιτιάς τὰ μέρη!

Η. Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ
TASOMA W.



Κοινωνική Ζωή



ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ

— **Αρραβῶνες :**
Ὁ κ. Εὐδόκιος Χρ. Βουλγαρῆς ἀπὸ τὰ Παλάτια τοῦ Μαρμαρὰ καὶ ἡ δνίς Πηνελόπη Εὐαγ. Ρουμπάνη ἀπὸ τὴν Τρίπολι, ἔδωσαν ἀρραβῶνα στὶς 29/5/53, στὴν Πετροῦπολι Ν. Φιλαδελφείας. Τὰ δακτυλίδια τῶν ἀρραβῶνων ἄλλαξε ὁ κ. Χρῆστος Εὐαγ. Ρουμπάνης. Στὸς μνησιευθέντας εὐχόμεθα ταχεῖ ἀν τὴν στέφιν.

ΝΙΚΗΦ. ΗΛ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

— **Γάμοι :**
Ἀνάμεσα σ' ἕνα εὐρὺ κύκλο συγγενῶν καὶ φίλων μεγαλοπρεπέστατα τελέσθηκάν στὶς 7 Ἰουνίου, στὸν Ι. ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κηφισιάς, οἱ γάμοι τοῦ δικηγόρου κ. Γεωργίου Ι. Μέρλου μετὰ τῆς ἐπίσης δικηγόρου νεαρᾶς συμπατριώτισσάς μας ἀπὸ τὰ Παλάτια δνίδος Τούλας Πασχ. Ταυλαρίδου. Συχαίροντες τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς, εὐχόμεθα στοὺς νεονύμφους βίον χαροῦμενον καὶ εὐτυχημένον.
Ν. Λ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

— **Μνημόσυνα :**
Στὸν Ι. ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Πειραιῶς, τελέσθηκε στὶς 31/5/53 τὸ 40ήμερο μνημόσυνον τῆς Ἑλένης Δ. Ἀναστασιάδου ἀπὸ τὸν Μαρμαρὰ. Τὴν ἐπιμνημόσυνο δέησι παρηκολούθησαν πολλοὶ συμπατριῶται καὶ ἄλλοι γνωστοὶ καὶ φίλοι τῆς οἰκογενείας Ἀναστασιάδου.

— Στὸν Ι. ναὸ τῆς Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς, τελέσθηκε στὶς 7/6/53 τὸ 40ήμερο μνημόσυνον τῆς Σουλτάνης Κ. Γανίτη ἀπὸ τὴν Ἀφθὸνη, ἡ ὁποία ἀπέθανε τὸν π. μῆνα στὸν Πειραιᾶ. Τὴν ἐπιμνημόσυνο δέησι παρηκολούθησαν πολλοὶ συμπατριῶται, πρὸ πάντων Ἀφθονιάτες, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ μεταστᾶσα ἔχαιρε ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως. Τοῦς οἰκείους τῆς θερμὰ συλλυπούμεθα.

— Στὸν Ι. ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Χατζηκυριακείου Πειραιῶς, τελέσθηκε στὶς 31 Μαΐου τὸ 40ήμερο μνημόσυνον γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τῆς Ἑλένης Μάντουλα, τὸ γ. Γ. Σταύρου ἀπὸ τὴν Κούταλη, ἡ ὁποία ἀπέθανε στὶς 24 Ἀπριλίου 1953. Τὴν ἐπιμνημόσυνο δέησι παρηκολούθησαν πολλοὶ Κουταλιανοὶ καὶ ἄλλοι συμπατριῶτες. Τοῦς οἰκείους τῆς θερμὰ συλλυπούμεθα.
Τ. Χ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

— **Μνημόσυνα :**
Στὶς 7 Ἰουνίου τελέσθηκε στὸν Ι. ναὸ τῆς Παναγίτσας (Χαλκίδος)



ΜΑΡΜΑΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΚΑΠΕΤΑΝΕΟΥΣ

Μάλαμα τὸ καράβι σου κι' ἀσῆμι τ' ἀλμπουρά του, τοῦ γλάρου μοιάζουν τὰ φτερά τὰ κάτασπρα πανιά του.
Εὐμορφο τὸ καὶ σου, εὐμορφο π' ἀρμενίζει, κι' ὁ καπετάνιος εὐμορφος κι' ἐκεῖνος πού τ' ὄρζει.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΕΣ

Πόσες βραδὺς μεσάνυχτα κι' ἀσῆς μὲ τὸ φεγγάρι, κοιμᾶται τὸ κορμιάκι σου στοῦ καϊκιῦ τ' ἀμάρια.
Πόσες βραδὺς, πόσες νυχτιές, πόσες καλὲς ἡμέρες, κοιμᾶται τὸ κορμιάκι σου, κά(νω) στὶς κρασοβαρέλες.
Ὁ γκεμετζῆς (1) γνωρίζεται ἀπ' τὴν περπατησιά του, λαμποκοποῦν τὰ ρούχα του, τρίζουν τὰ γκεμενιά (2) του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΔΕΣ

Οἱ μηχανές κινήσανε, πού 'τανε μοχλοισμένες, κι' οἱ κοπέλλες χωρὶς νετούς μείνανε οἱ καμημένες.
Γιὰ σένα βάζω θάρρακα, γιὰ σὲ βάζω μαρμυρία, γιὰ σένα μοῦ τὰ βάζουνε τὰ μικρούτσικα παπούτσινα.
Μὲ τὴ γελέττα τὴ ξεσῆ, τ' ἀνάλατο τὸ ρυζὶ, καὶ νὰ σοῦ λέει ὁ βουτιχτής ἡ ρόδα νὰ γνωρίζη.
Πάλι συνέφαισε ὁ οὐρανός, πάλι νὰ βρέξῃ θέλει, πάλι τοὺς σφουγγαράδες μας νὰ τοὺς τρομάξει θέλει.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΑΡΚΑΡΗΔΕΣ

Ἐπάνω στὸ γαρούφαλλο καὶ κά(νω) στὸ τρακοσάρι θέλω νὰ γράψω μιά γραφή, νὰ στειλῶ στὸ βαρκάρι.
Σαράντα σπιθαμὲς κοπὴ θέλω νὰ τ' ἀσημώσω, νὰ τὸ κανίσω μάλαμα καὶ σένα νὰ τὸ δώσω.
Τὴ θάλασσα τοῦ Μαρμαρὰ θὰ τῆς κάνω μέλι γιὰτὶ τὴν ταξιδεύουσα καὶ ἀγαπᾶται ἀγγέλιο.
(1) γκεμετζῆς—ναυτῆς.
(2) γκεμενιά—μοχρινὰ παπούτσινα.
(Ἀπὸ τὴν λαογραφικὴ συλλογὴ τοῦ κ. ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ)

Ν. ΑΡΤΑΚΗΣ

— **Βαπτίσεις :**
Ὁ κ. Βασίλειος Μόσχος, κτηματίας ἀπὸ τὰ Ἀμπελία Χαλκίδος, ἀνεδέξατο ἀπὸ τὴν Ι. κολυμβήθρα τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ τῆς Κας Κοκκῶς Δ. Σκανδάλη, ὀνομάσας αὐτὸ Ἰωάννην καὶ Κωνσταντῖνον. Τὸ μυστήριον, γενόμενον σεμνοπρεπέστατα στὸν Ι. ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀνάμεσα σ' ἕνα εὐρὺ κύκλο συγγενῶν καὶ φίλων, τελέσθηκε ἀπὸ τὸν αἰδεσιμώτατο κ. Γεώργιο Στυλιανόπουλο, ὁ ὁποῖος καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς παρευρεθέντας, ἀναπτύξας τὴν σημασίαν τῆς βαπτίσεως. Ἡ μητέρα τοῦ βαπτισθέντος κ. Κοκκῶ εἶναι κόρη τοῦ ἀδέχαστου συμπατριώτου ἀπὸ τὰ Παλάτια μακαρίτη Ἰωάννου Πουλᾶκη καὶ τῆς Κας Μαρίας Ι. Πουλᾶκη, ὁ δὲ πατέρας κ. Δημήτριος Σκανδάλης, καθὼς καὶ ὁ ἀνάδοχος κ. Σ. Μπρατσιάνης κατάγονται ἀπὸ

ΣΗΑΤΤΛΕ (Ουάσιγκτων)

— **Βαπτίσεις :**
Τὴν Κυριακὴ 31 Μαΐου, ὁ κ. Σταμάτιος Μπρατσιάνης, ἀνεδέξατο ἀπὸ τὴν Ι. κολυμβήθρα τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ τῆς Κας Κοκκῶς Δ. Σκανδάλη, ὀνομάσας αὐτὸ Ἰωάννην καὶ Κωνσταντῖνον. Τὸ μυστήριον, γενόμενον σεμνοπρεπέστατα στὸν Ι. ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀνάμεσα σ' ἕνα εὐρὺ κύκλο συγγενῶν καὶ φίλων, τελέσθηκε ἀπὸ τὸν αἰδεσιμώτατο κ. Γεώργιο Στυλιανόπουλο, ὁ ὁποῖος καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς παρευρεθέντας, ἀναπτύξας τὴν σημασίαν τῆς βαπτίσεως. Ἡ μητέρα τοῦ βαπτισθέντος κ. Κοκκῶ εἶναι κόρη τοῦ ἀδέχαστου συμπατριώτου ἀπὸ τὰ Παλάτια μακαρίτη Ἰωάννου Πουλᾶκη καὶ τῆς Κας Μαρίας Ι. Πουλᾶκη, ὁ δὲ πατέρας κ. Δημήτριος Σκανδάλης, καθὼς καὶ ὁ ἀνάδοχος κ. Σ. Μπρατσιάνης κατάγονται ἀπὸ

HEMPSTEAD N. Y.

Μεγαλοπρεπεῖς γάμοι

Τὴν Κυριακὴ 7 Ἰουνίου στὸν περικαλῆ νεόκτιστο Ἑλληνικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου, στὴν πόλι Χέμποτετ Νέας Ὠρκῆς, μεγαλοπρεπέστατα τελέσθηκάν οἱ γάμοι τῆς ἐκλεκτῆς καὶ χαριτωμένης δνίδος Εὐαγγελίας, λατρευτῆς κόρης τοῦ κ. Θεοδώρου Ζαχαρία Λαμπρινοῦ καὶ τῆς Κας Οὐρανίας τὸ γ. Ν. Κολίνου, καταγομένων καὶ τῶν δύο ἀπὸ τὸν Μαρμαρὰ, μετὰ τοῦ ἑλληνοπρεπῶς μορφωμένου καὶ λαμπροῦ νέου κ. Γεωργίου Πάσση, ἀγαπητοῦ γιοῦ τοῦ κ. Πέτρου καὶ τῆς Κας Διονυσίας Πάσση ἀπὸ τὴν νῆσο Κῶ.

Τὰ νυφικὰ στέφανα ἄλλαξε ἡ ἀδελφὴ τοῦ γαμβροῦ κ. Ἄννα μετὰ τοῦ συζύγου τῆς κ. Δημητρίου Πετέλη.
Κατὰ τὴν τελετὴ τῶν γάμων δεσποινὶς τῆς τιμῆς ἦτο ἡ ἀδελφὴ τῆς νύμφης δνίς Θεοφάνια Θ. Λαμπρινοῦ, καὶ παρὰ νυμφοὶ ἡ ἐξαδέλφη τῆς νύμφης δνίς Γαϊτανιῶ Δ. Στράτου, ἡ δνίς Αἰκατερίνη Ἀντωνίου Παπασιδέρη, καὶ αἱ δύο ἀπὸ τὸν Μαρμαρὰ, καὶ ἡ δνίς Ἑλένη Σωτηρίου, ἀπὸ τὴν Ἀρτάκη.

Συνοδοὶ τοῦ γαμβροῦ ἦσαν ὁ ἀδελφὸς τῆς νύμφης κ. Ζαχαρίας Θ. Λαμπρινοῦ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ γαμβροῦ κ. Κωνσταντῆς Πάσση, ὁ ἐξαδέλφος τοῦ κ. Ἰωάννης Καλέντρος καὶ ὁ φίλος τοῦ κ. Γρηγόριος Πιλεπόσιος.

Τὸ μυστήριον ἐτέλεσε ὁ ἀγαπητὸς σὲ ἄλους μας αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς τῆς παροικίας μας κ. Γεώργιος Παπαδάς, ὁ ὁποῖος καὶ προσεφώνησε καταλλήλως τοὺς νεονύμφους καθόσον ἡ νύμφη τυγχάνει μέλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς χωρῶδις τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ μᾶς. Ὁ Ναὸς ἦτο κατὰ μέρος ἀπὸ συγγενεῖς καὶ πατριώτας καὶ τῶν δύο νέων—τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης.

Μετὰ τὴν στέψι ἀκολούθησε διασκεδάσις στὸ Σάουθ Γιατ Κλάμπ, στὸ Φρηπόρτ Λόγκ Ἀϊλαντ, μέχρι πρωίας. Ὑστερα ἀπὸ πλούσιο φαγοπότι, χοροὺς καὶ τραγοῦδια, καὶ τὸ πατροπαράδοτο «Ἐλεσα Για-

τὰ Ψαρρὰ. Μετὰ τὸ μυστήριον παρετέθη πλουσιώτατον δεῖπνον στὸ ὄχι τῆς ἐκκλησίας, στὸ ὁποῖο παρέκόθησαν περισσότεροι ἀπὸ ἑκατὸν καλεσμένοι, διασκεδάσαντες μὲ ἐκλεκτὰ φαγητὰ, ποτὰ καὶ χορὸ. Στὸς γονεῖς, τὸν ἀνάδοχο καὶ τὴν γαλιά κ. Μαρίαν Ι. Πουλᾶκη, εὐχόμεσθε νὰ τοὺς ζῆσῃ ὁ νεοφώτιστος καὶ νὰ τὸν χαίρονται.
ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΗΜΠΕΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΕΜΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

*Εσωτερικὸς : Δοχ. 20.000
*Ἀγγλίας : Δοχ. 1.112
*Γαλλίας : Φρ. 1.000
*Ἀμερικῆς : Δολ. 5
Κοινοτήτων, Γραφείων καὶ Τραπεζῶν Δοχ. 100.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ



* **ΚΑΙΡΟ** ἔχομε ν' ἀκούσουμε τ' ἀηδονία τοῦ Προικονησιακοῦ Συνδέσμου, πού τόσο πολὺ τοὺς εἴχαμε συνηθίσει, νὰ μᾶς κάμουν κάθε λίγο καὶ λιγάκι καὶ ἕνα ραβδαί καὶ ἀπορῶ τώρα πῶς ὁ κ. Ἀντωνιάδης Κώστας, πού θεωρεῖται φαβορί, δὲν ἀκούγεται.
* **Η ΣΥΝΑΣΣΗΤΙΚΗ** παροικία Πειραιῶς ἔδωκε στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς τὴν Κυριακὴ 17 Μαΐου μιά θεαματικωτάτην παράστασιν, «Τὰ παντρολογήματα στὴ Συνασσό». Ὅσοι τὴν παρηκολούθησαν ἔμειναν ἱκανοποιημένοι μὲ τὴν ἀξιέπαινον καὶ ἐξαιρετικὴν δράσιν τῶν Συνασσητῶν Πειραιῶς.

* **ΚΑΙ** ἕνα προηγουμένον: Τὴν Κυριακὴν 26 Ἀπριλίου διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα Ποντιακῶν θεάτρον «Κεντρικόν» μιά θαυμασία Ποντιακὴ ἐστὴ μὲ Ποντιακοῦς χοροὺς, τραγοῦδια, ἀπαγγελίας καὶ σκέτες. Στὴ γιορτῆ συνέβαλαν καὶ οἱ Πόντιοι καλλιτέχνες καὶ λιυράρηδες, ὁμάδες μαθητῶν Παγκρατίου, Κοκκινιάς καὶ Δραπετσώνας. Ἐνα μεγάλο εὖγε ἀξίζει στὰ Ποντιακὰ Σωματεῖα κ.λ.π. γιὰ τὴν πρωτοβουλία τους εὐτὴ, πού εὐχομαὶ νὰ βρῇ μιμητῆς καὶ σ' ἄλλες παροικίες.

* **22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1905** ἀπὸ τὸν «Χρονογράφον» τοῦ Πειραιῶς πρὶν 50 χρόνια: «Ἀὔριον καὶ μεθαύριον τὸ ἀπόγευμα θὰ δώσῃ δύο παραστάσεις εἰς τὸ θέατρον Διονυσιακοῦ Πειραιῶς ὁ πολὺς Παναγῆς ὁ Κουταλιανός. Ἡ παράστασις προμηνύεται ἀπολαυστικὴ».

Καὶ διὰ τὴν ἀντιγραφὴν. **Τὸ Ξενοπιδ'**

λέσα» ὄλοι οἱ προσκεκλημένοι ἀνεχώρησαν κατενθουσιασμένοι, εὐχόμενοι στοὺς νεονύμφους νὰ ζήσουν καὶ νὰ εὐτυχίσουν. Οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν γιὰ τὴν Φλωρίδα νὰ περάσουν τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

Τοὺς εὐχόμεθα βίον ἀνθόσπαρτον καὶ εὐτυχημένον.
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φο. Ρουζβελτ 41 Τηλ. 20.088-26.816
Μέγ. Ἡλ. Σταθμοῦ Τηλ. 41.438
ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΙΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

"Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ"
ΑΣΦΑΛΕΙΑ: ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
Ἔδρα: Ἀθῆναι, Φρ. Ρουζβελτ 41 • Τηλ. 20-088
Πρακτορεῖα εἰς ἄλλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ,
Ἄν ἐκτιμᾶτε τὴν πνευματικὴν μας προσπάθεια, στείλτε μας τὴ συνδρομὴν σας γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ συνεχίσουμε ἀπρόσκοπτα τὸ πατριωτικὸ ἔργον μας.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΑΒΑΝΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Παράδειγμα προς μίμηση από όλες τις παροικίες μας έξωτερικού

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΡΕΚΤΗΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΙΩΑΝ. ΔΡΑΚΟΣ ΚΑΙ Α) ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΕΠΙΣΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ Σ) ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ κ. Ι. ΝΙΚΟΛΑΟΥ



Ο εκλεκτός συμπατριώτης Πρόεδρος της 'Ελληνικής Κοινότητας Σαβάννας κ. Λάζαρος Δράκος (μπροστά στο μικρόφωνο) δμιλών προς τους συμπατριώτες του κατά την ιστορική ημέρα των εγκαινίων του νέου λαμπρού Κοινοτικού των Κέντρων. Παραπλεύρως του ο επίσης εκλεκτός συμπατριώτης Αντιπρόεδρος της Κοινότητας της 'Ελληνικής παροικίας Σαβάννας κ. Ιωάννης Νικολάου.

ΕΙΝΑΙ πολλές οι 'Ελληνικές Κοινότητες που διακρίνονται στις 'Ηνωμένες Πολιτείες της 'Αμερικής, ασφαλώς όμως ξεχωριστή θέση κατέχει ανάμεσα σ' όλες η 'Ελληνική Κοινότητα της Σαβάννας, η οποία έχει αναπτύξει, τα τελευταία Ιδίως χρόνια, μία πολύ πλούσια κοινωνική, έθνική και θρησκευτική δράση. Με την διοίκηση αξίων ομογενών, που τους διακρίνει ο δημιουργικός ζήλος και η μεγάλη αγάπη προς την πρόοδο, και την συμπαραστάσι όλων των μελών της Κοινότητας, έπραγματοποίησε έργα που καμιά άλλη 'Ελληνική Κοινότητα της 'Αμερικής δεν έκαμε μέχρι σήμερα.

Η μεγάλη δράσις της 'Ελληνικής Κοινότητας Σαβάννας άρχισε κυρίως από το 1941, οτε ηγοράσθη το σημερινόν μεγαλοπρεπές κτίριον της εκκλησίας του 'Αγίου Παύλου, που βρίσκεται σ' έναν από τους πεδίο κεντρικούς δρόμους της πόλεως. Προηγουμένως η εκκλησία έστεγαγόταν σ' ένα παλαιό ξύλινο οικόδομημα, σέ μία φτωχική συνοικία της Σαβάννας. Το νέο κτίριο άγοράσθη (το

1941) αντί του μικρού ποσού των 17.000 δολλαρίων, σήμερα δέ, με τας γενομένας εν τώ μεταξύ μεταρρυθμίσεις και προσθέσεις, η δαπάνη κτίσεως του ανήλθε στο ποσόν των 100.000 δολλαρίων, εάν δέ έπρόκειτο να άγορασθη σήμερα δπως έχει, θα έχρειάζοντο 350-400.000 δολλάρια. Η όλη έμφάνισις του κτιρίου είναι μεναλοπρεπής, με ώρατες Κορινθιακού ρυθμού κολώνες στην πρόσοψη, και στο έσωτερικό έχει μεγάλες άψιδες, που τó κάμουν να φαίνεται σαν κτίριο Βυζαντινού ρυθμού.

Δεύτερο μεγάλο έργο που έχει να επιδείξη η 'Ελληνική Κοινότης Σαβάννας είναι το θαυμάσιο Κοινοτικό της Κέντρο, του οποίου τó έγκαινία έγιναν με έξαιρετική μεγαλοπρέπεια και έπισημότητα τόν Μάιο του 1951. Για την πραγματοποίησι του πραγματικά λαμπρού αυτού έργου, εργάσθησαν όλοι οι 'Ελληνες της Σαβάννας και προσέφεραν με μεγάλο ζήλο τις ύπηρεσί-ες των, ό καθένας κατά την δύναμίν του.

Σχετικά με την αξιόπαινο αυτή συμβολή, τó έντυπο μηνιαίο «Δελτίο»

της Κοινότητος «'Η Φωνή του 'Αγίου Παύλου» γράφει: τó έξις στο τεύχος του μηνός Ιανουαρίου 1953 «... Όλες αι έορτές, όλες αι διασκεδάσεις, όλες αι συγκεντρώσεις (των ομογενών της Σαβάννας) στα τελευταία όκτώ χρόνια, ένα σκοπόν είχαν: να δώσουν τó υλικό μέσα στην Κοινότητα για να καταστήθικανη δια να κτισθί τó κτίριον αυτό. "Ο,τι ήτο δυνατόν να κάνουν, τó έκαναν. Η 'Αχέπα (τοπικό παράρτημα Σαβάννας) έδώρησε στο διάστημα αυτό 6.000 δολλάρια. Η Φιλόπτωχος 'Αδελφότης 4.000 δολλάρια, τó μαχαίροπρήριον του Κέντρου, τó έπιπλα του σαλονιού και άμέτρητα άλλα μικρότερα άντικείμενα. Η όργάνωσις των Δεσποινίδων Σ.Τ.Δ. ύπεβλήθη εις τó έξοδα σχολικής αΐθουσας και έδώρησε και σημαντικόν ποσόν χρημάτων. Τά μικρότερα κορίτσια μας «ΑΙ θυγατέρες των 'Αθηνών» έπίπλωσαν άλλην σχολικήν αΐθουσαν. «Οι νέοι των Υΐών του Περικλέους» έδώρησαν 1.500 δολλάρια. Οι νέοι και νέες μας που αφιέρωσαν και χρόνον πολύν εις την παράστασιν θεατρικών έργων, δνω τών 5.000 δολλαρίων, οι νέοι και νέες μας που άποτελούν την χορωδίαν 2.000 δολλάρια. Σπανίως να ύπάρχη συνεργασία όργανώσεων με κοινότητα πεδίο στενή και πεδίο γόνιμος.

Μά οι πραγματικοί ήρωες του έργου αυτού δέν είναι τó όλίγα αυτά άτομα και αι όργανώσεις που αναφέραμε. Οι πραγματικοί συντελεσται του έργου αυτού ύπηρεξεν ό κοσμάκης μας δλος. Μεγάλοι και μι-

κροί. Πλούσιοι και φτωχοί. Εύποροι και βιοπαλαισται, ό κάθε άνδρας, ή κάθε γυναίκα και τó κάθε παιδί της κοινότη-

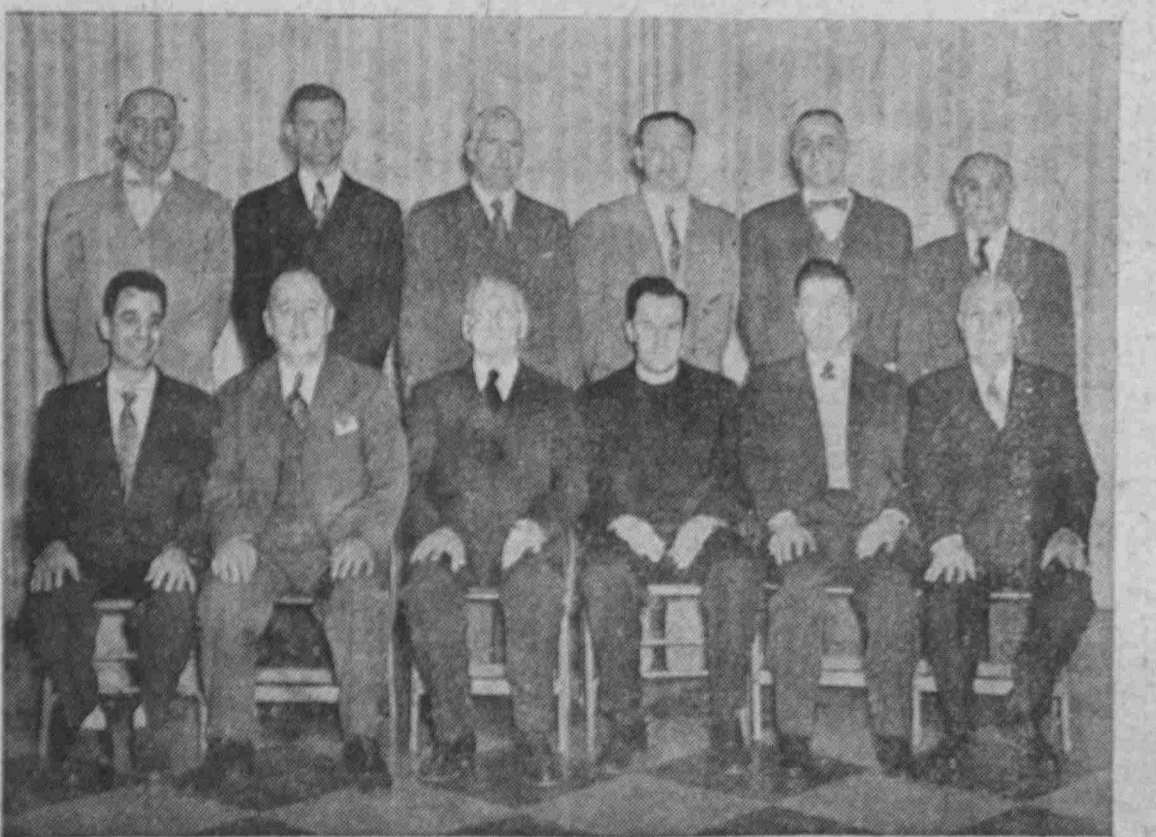
Στο πρώτον μέρος και στο κάτω πάτωμα, άριστέρα, εύρίσκεται ή κυρίως εισοδος, χώρος κυκλοφορίας, ή σκάλα του

ηθητικούς χώρους. Τό κτίριον είναι φιαγμένο από μπετόν άρμε και τούβλα, ή όλη δέ κατασκευή του έστοίχισε



Ο μεγαλοπρεπής Ναός του 'Αγίου Παύλου και τó θαυμάσιον Κοινοτικόν Κέντρον της 'Ορθόδοξου 'Ελληνικής Κοινότητος Σαβάννας

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΣΑΒΑΝΑΣ



Από άριστερά προς τó δεξιό: (πρώτη σειρά - καθήμενοι) Νικόλαος 'Αθάνας (γραμματέας) Ιωάννης Νικολάου (άντιπρόεδρος), Θεόδωρος Κολιτζακλής (πρώην πρόεδρος και νύν σύμβουλος) πάτερ Ιωάννης Κόνδρος (πρώην Ιερέας της Κοινότητος), Λάζαρος Ι. Δράκος (πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου) και Γεώργιος Πολυζωνίδης (ταμίας). — Δεύτερη σειρά — ('Όρθιοι): Μάριος Μαραλάκης, Κωνσταντίνος Καρελάς, Γρηγόριος 'Ανδριάς, 'Αθανάσιος Κολιτζακλής (βοηθός γραμματέως), Νικόλαος Μαραλάκης και Ιωάννης Παπαδάκης (Σύμβουλοι).

τος. "Όλοι, από τόν πεδίο μεγάλο, έως τόν πεδίο μικρό, συνέβαλαν εις τόν άγώνα τόν καλόν και έδειξαν μιάν άνιδιοτελή άφοσίωσιν, έξαιρετικήν εργατικότητα και έκαμαν θυσίες χρήματος και χρόνου...».

Τό Κοινοτικό Κέντρο της 'Ελληνικής Κοινότητος Σαβάννας εύρίσκεται παραπλεύρως της εκκλησίας του 'Αγίου Παύλου, διαχωριζόμενον από αυτήν από τήν όδόν "Αντερσον, που διασχίζει τόν ώραίο κεντρικό δρόμο Μπουλ Στρήϊτ, στον οποίο έχουν τήν πρόσοψη ή εκκλησία και τó έμπορικόν κτίριον της Κοινότητος. Καταλαμβάνει (μαζί με τó έμπορικόν κτίριον) χώρον ένός όλοκληρού οικοδομικού τετραγώνου της πόλεως και ή οικόδομη του είναι κτισμένη επί οικοπέδου έκτάσεως 125 Χ 40 μέτρων. "Αποτελείται από δύο μέρη, τó ένα διάροφον και τó άλλο μονόροφον, αλλά πολύ ύψηλότερον και μεγαλύτερον του πρώτου.

έπάνω πατώματος και ή εισοδος στο γυμναστήριον, δεξιά δέ, τó σαλόνι και στο βάθος τó γραφείον της Κοινότητος, αΐθουσα συνεδριάσεων, αΐθουσα αναψυκτικών, μαγειρείον, άποχωρητήριο, άποθήκη και έγκαταστάσεις μηχανημάτων θερμάνσεως και έξαιρισμού με τούς άπαραιτήτους διαδρόμους. Στο δεύτερον πάτωμα εύρίσκεται τó νηπιαγωγείον με μικρή κουζίνα, έντε σχολικές αΐθουσες, τó γραφεία του Ιερέως, έκτυπωτήριο του μηνιαίου Δελτίου της Κοινότητος και άλλων έντύπων και έγκυκλίων, άποθήκη, άποχωρητήρια και λοιποί βοηθητικοί χώροι.

Τό δεύτερον μέρος της οικοδομής άποτελείται από μιá μεγάλη αΐθουσα γυμναστηρίου, ή όποια όμως χρησιμοποιείται καιώς αΐθουσα χοροδύ, θεατρικών παραστάσεων, μεγάλων συγκεντρώσεων, γευμάτων κ.λ.π. "Έχει κατάλληλον σκηνήν, άποθήκες, άποδυτήρια και λοιπούς βο-

περισσότερον από 200.000 δολλάρια, μαζί με τήν έπίπλωσι. Τά σχέδια έγιναν από τούς αρχιτέκτονας Κλέτους Μπέργκεν, πατέρα, και Ούίλιαμ Μπέργκεν υϊόν, κατά τις ύποδείξεις της έπιτροπής και πρό πάντων του Προέδρου αυτής ρέκτου συμπατριώτου μας από τó Παλάτιον κ. Λαζάρου Δράκου. Για τή συμβολή του αυτή στην έκπόνησι τών σχεδίων ό κ. Δράκος άνωμάσθηκε χαρακτηριστικά από τούς όμογενείς της Σαβάννας «άρχιτέκτων της 'Κοινότητος», γιατί — όπως γράφει τó Δελτίον της Κοινότητος «'Η Φωνή του 'Αγίου Παύλου» — «...ένδιαφέρθηκε τόσο για τήν κάθε λεπτομέρεια τής οικοδομής, έκανε και κάνει δωρεές σοβαρότερες τών δυνάμεων του και λατρεύει τήν κάθε σανίδα του Κέντρου περισσότερο από ό,τι ή μάννα άγαπά τó παιδί της».

Για τήν πραγματοποίησι του λομπρού αυτού ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελ.

Ο ΣΥΠΑΤΡΙΩΤΗΣ Κ. ΓΡ. ΠΑΝΤΑΖΟΓΛΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΑΒΑΝΑΣ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΩΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟ ΜΟΝΤΕΒΙΔΕΟ

Τόν περασμένο μήνα είχαμε την τιμή να γνωρίσουμε στ' Αθήνας τόν έκλεκτό συμπατριώτη Γενικό Πρόξενο τής Ελλάδος στό Μοντεβιδέο τής Ούραγουάης κ. Γρηγόριο Μιχ. Πανταζόγλου.

Ο κ. Πανταζόγλου ήλθε στην Ελλάδα μετά 30 περίπου χρόνια απουσίας, στό εξωτερικό, για να δει τούς συγγενείς του και τούς φίλους του συμπατριώτας.

Από τήν γνωριμία μας με τόν κ. Πανταζόγλου μεγάλη εντύπωση μας έκαμαν ο άκραιφής πατριωτισμός του και η άπλότης τών τρόπων του, εν αντιθέσει με άλλους ξενητευμένους συμπατριώτας, κατέχοντας ανώτερες κοινωνικές θέσεις και αξιώματα.

Καλόκαρδος και καταδεχτικός, με τό χαμόγελο πάντα στό χείλι, σκλαβώνει κυριολεκτικώς τόν όμιλητή του και τόν κάνει να σέβεται περισσότερο τήν προσωπικότητά του και τό αξίωμά του.

Ως γενικός Πρόξενος τής Ελλάδος στην Ούραγουάη ο κ. Πανταζόγλου προσέφερε και προσφέρει καθημερινώς πολύτιμες υπηρεσίες, στ' εκεί απόδημο Έλληνισμό, τιμηθείς γι' αυτό από τήν Α. Μ. τόν Βασιλέα με τό παράσημο του Ταξιάρχου τόν Φοινηκός, και από τόν Έλληνικό Έρυθρό Σταυρό με τό διάσημα του άργυρου παρασήμου.

Η έθνοφελής δράσις του πολλές φορές έκδηλώθηκε «εις τό έμπρόπον δι' ένα Έλληνα πρόξενο σημείον», σέ τρόπον ώστε ο έλληνικός τύπος, τόσο τής Νοτίου Αμερικής όσο και τής Ελλάδος πολλές φορές εύφημως να ασχοληθή περί τό πρόσωπόν του.

Η έκδιδομένη στό Βουένος Άϊρες μεγάλη Έλληνική έφημερίς «Πατρίς», ασχολουμένη στό φύλλο της 16ης Οκτωβρίου 1935 περί τής δράσεως του κ. Πανταζόγλου ως Προξένου τής Ελλάδος στό Μοντεβιδέο, γράφει μεταξύ άλλων τά εξής: «Ο εξαίρετος χαρακτήρ του κ. Πανταζόγλου και αι άμέτρητοι άρεταί του, τόν έχουν καταστήσει δημοφιλέστατον μεταξύ του Έλληνισμού τής Ούραγουάης».

Δραστήριος πρόξενος και άρχηγός τής εκεί Έλληνικής παροικίας, έμεριμνησε κατά καιρούς διά τήν πρόοδο τής Κοινότητος των και έδημιούργησε μέγα ρεθμα φιλελληνισμού έκ μέρους τών ανωτάτων άρχόντων έν λόγω Δημοκρατίας, με τας όποιαις έρχεται διηλεκτικώς εις συνάφειαν.

Ενδισφύεται πάντοτε διά τά ζωτικά ζητήματα τής έν Ούραγουάη Έλληνικής παροικίας, καθώς επίσημα και δι' ένα έκαστον τών συμπατριωτών του, τούς όποιους υπεραγαπά και έξυπηρετεί προθύμως και με άληθές πατρικό ενδιαφέρον».

Οι Έλληνες του Μοντεβιδέο, τιμώντες τόν λαμπρόν Γενικόν Πρόξενόν τούς κ. Γρηγόριον Πανταζόγλου, διωργάνωσαν, κατά τήν παραμονή τής αναχωρήσεώς του για τήν Ελλάδα, δεξίωσιν προς τιμήν του, για να τού έκδηλώσουν με τήν παρουσία των «άφ' ενός μέν τά εύγενή αισθήματά των, τήν αγάπην και τήν άφωσίωσίν των, τήν όποιαν τρέφουν έν τώ προσώπώ τής Α. Έξοχότητός των, άφ' έτέρου δε διά να τώ εύχηθώσι τό καλόν κατευόδιον και τήν καλήν καίταχίαν έπάνοδόν του».

Τήν «πρωτοφανή και αιγλήεσα» παμπαροικιακή αυτή δεξίωσι, πού έλαβε χώρα «εις τήν περιβλεπτον και ζηλευτήν αίθουσαν του νέου Κοινοτικού κτιρίου τής Έλληνικής Κοινότητος Μοντεβιδέο, τό Σάββατο 14 Μαρτίου 1953, περιγράφει ως εξής η έλληνική έφημερίς «Αθήναι» του Βουένος Άϊρες στην έκδοσί της τής 31ης Μαρτίου 1953:

«Η αίθουσα, άπαστράπτουσα και άκτινοβολούσα από τόν πολυάριθμον και άπλετον φωτισμόν της, σηματοδοτούσμένη και άνθόσπορη, παρουσίαζεν όντως μίαν όψιν πανηγυρικήν.

Ανθοστόλιστοι τράπεζαι με ποικιλίαν έδεσμάτων και άναψυκτικών είχον παραταχθή κατά μήκος και πλάτος τής αίθουσης, όπου εις τό βάθος αυτής και επί κεφαλής ιδιαιτερώς ο φίλτατος και αγαπητός κ. Πρόξενος μετά τής Έξοχωτάτης συζύγου του κ. Βεατρίς, περιτοιοχούμενοι υπό τού σεβαστού Προεδρείου και τών σε-

βαστών Συμβούλων του Κοινοτικού Συμβουλίου μετά τών έριτωματών συζύγων των και πλήθους όμογενών.

Τήν χαρμόσουν ταύτην δεξίωσιν έλάμπρυνε διά τής παρουσίας του και η Α. Σεβασμιότης ο παρρησιόχως Έπίσκοπος τών Συριολεβενζών άδελφών μας Όρθοδόξων Χριστιανών κ. Σέργιος, συνοδευόμενος από υπό τού πανοσιολογιάτου Αρχιεπισκόπου κ. Νεοφύτου Βαλετέλλη Ιερατικού προϊσταμένου τής Έλληνικής Παροικίας Μοντεβιδέο.

Λόγοι συγκινητικοί, προπόσεις και προσφωνήσεις, άσματα και ποιήματα πατριωτικού και έθνικού περιεχομένου έδόνθησαν κυριολεκτικώς τήν αίθουσαν και χάρισαν πράγματι τήν άληθινήν εκείνην χαρά και συγκίνησιν εις πάντας τούς παριστάμενους όμογενείς, με ιδιαίτερος κατεσκευασμένην βαθούτα τόν άναχωρούντα Γενικόν Πρόξενόν μας, πού τού εύχόμεθα και

Στόν κ. Πανταζόγλου, κατά τήν έδώ παραμονήν του, έθέσαμεν μερικά έρωτήματα πατριωτικού μας ενδιαφέροντος, στα όποια ο έκλεκτός συμπατριώτης κ. Γενικός Πρόξενος είχε τήν καλωσύνη να άπαντήσει ως εξής:

ΕΡΩΤ.: Τό ταξίδι σας στην Ελλάδα είχε έπίσημον ή ιδιωτικόν χαρακτήρα και ποιός ο σκοπός του;

ΑΠΑΝΤ.: Είναι ιδιωτικής φύσεως ήλθα να έπισκεφθώ τούς συγγενείς μου, τούς όποιους είχα να ιδώ πρό μιάς περίπου τριακονταετίας.

ΕΡΩΤ.: Ποίαι αι έντυπώσεις σας από τήν έπαφή σας με τούς συμπατριώτας, μετά 30ετή άπουσία σας στο έξωτερικό; Έξακολουθούν να διατηρούν και σήμερα τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τής παλαιάς ώριας νησιωτικής μας ζωής, ή μεταβλήθησαν από τήν σημερινή εξέλιξη, μέχρι τού σημείου να ξεχασθούν τά παλαιά ήθη και έθιμα τού τόπου μας;

ΑΠΑΝΤ.: Από τήν έπαφή πού είχα με τούς συμπατριώτας μας εις τήν Ν. Κούταλιν, όσον και με τούς έν Πειραιεί και Αθήναις, βλέπω ότι εξακολουθούν να διατηρούν όλα εκείνα τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τής παλαιάς ώριας νησιωτικής μας ζωής και ότι τό βάρος του χρόνου και η έν γενεί εξέλιξις δεν ήδυνήθησαν να τά αλλοιώσουν.

ΕΡΩΤ.: Ποίαι αι έντυπώσεις σας από τήν έπισκεψήν σας στη Ν. Κούταλη; Τι νομίζετε ότι πρέπει να γινή για να καλλιερέψουν οι συνθήκες διαβίωσης των Νεοκουταλιανών, και τι χρειάζεται για τήν μελλοντική εξέλιξις και τήν πρόοδο τής Ν. Κούταλης;

ΑΠΑΝΤ.: Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι η ώρια και φιλόξενος νήσος Λήμνος, τήν όποιαν έκλέξαμεν διά να έγκατασταθώμεν μετά τήν Μικρασιατικήν καταστροφήν, δέν παρέχει τά άπαιτούμενα μέσα εξέλιξεως και πρόόδου διά τήν έξελισσομένην νεολαίαν, η όποια ούτω προόριεται να ακολουθήσιν τήν ίδίαν έπαγγελματικήν κατεύθυνσιν τών πατέρων των, και η όποια διά τήν σημερινήν εποχήν άποτελεί προσπάθειαν άρνητικήν.

Εφ' όσον εξακολουθούν αι συναλλαγματικά δυσχέρεια και αι καταναλώτρια χώρα δέν δύνανται να συναλλάσσονται έλευθέρως έλλείπει έλευθέρων δολλαριών και κατά φυσικήν συνέπειαν η παραγωγή κατ' έτος είναι μεγαλύτερα τής ζητούμενης, τό είδος αυτό, οι σπόγγοι, έχασαν τήν αρχικήν σπουδαιότητα των και ως έπιχειρήσις καθίσταται παθητική. Κατά γενικόν κανόνα, οιαδήποτε έπιχειρήσις, η όποια άποφέρει ζημίαν αντί κέρδους, η έπιχειρήσις αυτή μοιραίως βαίνει προς τήν άφάνειαν. Δι' αυτόν τόν λόγον οι έν τώ έξωτερικώ Κουταλιανοί δέν να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθειαν διά τήν ώθησιν των συμπατριωτών μας προς νέας κατευθύνσεις, κατευθύνσεις πρόόδου και εξέλιξεως.

ΕΡΩΤ.: Ποία η γνώμη σας για τά «Μαρμαρινά Νέα»; Έκτελούν καλώς τόν προορισμόν των ως πατριωτική μας έφημερίδα; Η Ιδιαίτερα Πατρίδα μας όφελείται από τήν έκδοσι των «Μαρμαρινών Νέων»; Οι συμπατριώται του έξωτερικού έξυπηρετούνται από αυτά;

ΑΠΑΝΤ.: Τά «Μαρμαρινά Νέα» είναι ο συνδετικός κρίκος τών Προκοννησιών πού τούς διατηρεί πνευματικώς ήνωμένους. Είναι τό μέσον διά τού όποιου επικοινωνούμεν ήμεις οι έν τώ έξωτερικώ μετά τών έν Ελλάδα συμπατριωτών μας, και διατηρούμεν κατ' αυτόν τόν τρόπον άναλλοίωτα τά ήθη, έθιμα και τας παραδόσεις τής παλαιάς νησιωτικής μας ζωής. Τό έργον των «Μαρμαρινών Νέων» είναι έργον άνώτερον πατριωτικόν και πρέπει να ύποστηριχθή από όλους άνεξαιρέτως τούς συμπατριώτας μας.

πάλιν ολοψύχως καλό ταξίδι και άπειρα προσκυνήματα προς τήν γλυκεία μας Πατρίδα».

Ο κ. Πανταζόγλου, άκούραστα καλλιεργών τόν φιλελληνισμόν μεταξύ τών έν Μοντεβιδέο ξένων προσωπικοτήτων, πρωτοστατών σε κάθε έκδήλωσι άγαθοεργού πράξεως και παντοιοτρόπως έξυπηρετών τά πάσης φύσεως συμφέροντα του Έλληνισμού τής Ούραγουάης, είναι ο ένδεδειγμένος και μοναδικός για τήν ύψηλή θέση τήν όποια η Έλληνική Κυβέρνησις τού έμπιστεύθηκε.

Η έθνική και κοινωφελής δράσις τού κ. Πανταζόγλου, τιμώσα τό όνομα τής Ιδιαίτερας πατρίδας μας, δικαίως κατατάσσει τό έκλεκτόν τουτό τέκνον τής Κούταλης μεταξύ τών έπιλέκτων συμπατριωτών μας. Τόν κ. Πανταζόγλου συγχαιρόντες θερμά για τις πράξεις και τή θέσι του εύχόμεθα με όλη μας τήν καρδιά και σε άνώτερα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τήν 3η σ. 4 καταστήματα του Ισοκοινοτικού έργου μενάδημα τής Κοινότητος από τό κτίριον αυτό είναι 22.000 δολλάρια, άφαιρούμενων δε τών φόρων, άσφαλιστρών, έξόδων ύπηρεσίας κ.λ.π., παραμένου καθαρά έσοδα 14.000 δολλάρια. Τό κτίριον αυτό κτίρθηκε τό 1949, έστοίχισε δε, μαζί με τό οικόπεδον, 125 χιλιάδες δολλάρια, η σημερινή του δε αξία είναι 175.000 δολλάρια με θετικούς άγοραστάς, αλλά η Κοινότης δέν τό πωλεί.

Μεταξύ τού Κοινοτικού Κέντρου και τού έμπορικού κτιρίου ύπάρχει χώρος ο όποιος θα διασκευασθή προσεχώς από τήν Κοινότητα σε ώραίο μικρό πάρκο.

Η Κοινότης άγόρασε τελευταίως και μιά ώρια νεόκτιστο κατοικία για τόν Ιερέα της, η όποια έστοίχισε περίπου 19.000 δολλάρια. Αποτελείται από τρία δωμάτια ύπνου, 2 μπάνια, αίθουσαν ύποδοχής, τραπεζαρίαν, σπουδαστήριον, τέλειον μαγειρειον, άποθήκες και γκαράζ για τό αυτοκίνητον. Επί πλέον δε έχει και ειδικήν έγκατάστασιν θερμάνσεως τόν χειμώνα με ζεστόν άέρα, και δροσίσμο τό καλοκαίρι.

Τό Κοινοτικό Συμβουλίου προσιταται σήμερα ο εξαίρετος συμπατριώτης και θαυμασίως άνθρωπος κ. Λάζαρος Δράκος, ο όποιος πραγματικά είναι η κινητήριος δύναμις και ο μεγαλύτερος συντελεστής τής λαμπράς πρόόδου τής Έλληνικής Κοινότητος Σαβάννας, γι' αυτό και χαιρεί μεγάλης άγάπης και εκτιμήσεως από όλους τούς εκεί όμογενείς.

Υπερήφανοι και ήμεις ως συμπατριώται του για τήν άπαράμιλλον προσωπικότητά του, τήν Ικανότητά του και τά πολλά του χαρίσματα, πού τιμούν όχι μόνον τό όνομά του, αλλά και τήν ιδιαίτερη πατρίδα του και τήν Ελλάδα ολόκληρη, τόν συχαίρομε θερμά και τόν παρουσιάζουμε σε όλους τούς συμπατριώτας και τούς όμογενείς τού έξωτερικού λαμπρό παράδειγμα προς μίμησιν.

Τήν ίδια ύπερηφάνεια αισθανόμεθα και για τόν έπίσης εξαίρετο συμπατριώτη κ. Ιωάννη Νικολάου, αντιπρόεδρο τής Ιδίας Κοινότητος, τού όποιου η συμβολή για τήν πρόοδο τής Έλληνικής Κοινότητος Σαβάννας ύπήρξε μεγάλη και θετικώς δημιουργική.

ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΣΤΟΝ Κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΠΑΝΤΑΖΟΓΛΟΥ

Πληροφρούμεθα ότι ο συμπατριώτης Γενικός Πρόξενος κ. Γρ. Πανταζόγλου, σηνητήθη στα Ανάκτορα, κατά τήν έδω διαμονήν του, με τόν Μέγαν Αύλαρχην, για τήν μεγάλην υπηρεσίαν του προς τόν Έλληνικό Έρανον τής Α. Μ. τής Βασιλείσεως Φρειδερίκης, αντιπρόσωπος τής όποιος είναι ο κ. Πανταζόγλου στην Ούραγουάη. Επίσης ο Πρόεδρος τού Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού κ. Γεωργακό-

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Αναχωρήσεις :

Ανεχώρησε τόν π. μήνα άεροπορικώς για τό Μιλάνον τής Ιταλίας όπως έπισκεφθή τήν εκεί έγκατεστημένη κόρην τής, η κ. Ευστρατία Ι. Μπαρδη, κόρη τού άξέχαστου συμπατριώτου έφοπλιστοδ μακαρίτου Δημ. Παντελή. Η κυρία Μπαρδη θα παραμείνη κοντά στην κόρη τής επί ένα περίπου τετράμηνον και κατόπιν θα μεταβή στο Χάτισφιλτ τής Αγγλίας, όπου σπουδάσει στο εκεί Πανεπιστήμιον ό νεαρός γιός της Δημήτριος Μπαρδης.

— Αφιξεις :

Προερχόμενος από τήν Ν. Υόρκην, όπου από 40 περίπου έτών είναι έγκατεστημένος, έφθασε στις 28(3)53 στον Πειραιά

με τό υπερωκεάνειον «Ν. Ελλάς» ο συμπατριώτης από τόν Μαρμαρά κ. Φώτης Σπηλιώτης, συνοδευόμενος από τήν κόρη του Αιν.ν. Τούτον ύπεδέχθησαν θερμά ο άδελφος του κ. Θεοδόσιος Σπηλιώτης και άλλοι συγγενείς και φίλοι του συμπατριώτες. Ο κ. Φ. Σπηλιώτης και η κόρη του θα έπιστρέψουν στην Αμερική περί τό τέλος Ιουλίου.

Με τό υπερωκεάνειον «Νέα Ελλάς» έφθασε στις 20(6)53 προερχόμενος από τήν Νέα Υόρκη, ο συμπατριώτης από τά Παλάτια κ. Κωνσταντίνος Γ. Παπαζόγλου. Ο κ. Παπαζόγλου μετά άπουσίαν αρκετών έτών στην Αμερική, θα παραμείνη πλέον μόνιμως στην Ελλάδα.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΠΡΟΕΣΤΩΤΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΟΡΩΝ ΚΛΟΗΚΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΠΡΟΕΣΤΩΤΟΣ

Απόσπασμα από τον «Κώδικα» ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΛΑΤΙΩΝ (ΜΑΡΜΑΡΑ)

Σελίς Κωδ. Αριθ. Πρωτ.

Σήμερον την 8ην Μαρτίου του 1909 έτους, συνελθόντων των κατοίκων της κομοπόλεως Παλατιών εν τη αιθούση της Σχολής προς διορισμόν Προεστώτος και Δημογεροντίας κατ' έντολήν της Σεβ. Κυβερνήσεως της υποδιοικήσεως Μαρμαρά, άπεφασίσθη καθ' όμόθυμον γνώμην και έγκρισιν, ίνα ό διορισθησόμενος ως τοιούτος κατά τό χρονικόν της προεστίας αυτού διάστημα άπαρεγκλήτως συμμορφούται συμφώνως προς τούς παρακατιόντας δρους του παρόντος πρακτικού :

α) Τά εκ του Μαρμαρά προελευσόμενα έξοδα της μεταβίσεως, προσλήσει της ατόθι Σεβ. Αρχής εάν μόν ή χάριν τοπικής τισης υποθέσεως, θα όσιν εις βάρος του προεστώτος, άν δε προσκληθ ή χάριν ιδιώτου τιος θα έπιβαρύνωσιν αυτόν τον ύπαίτιον της προσκλήσεως. β) Εάν δε ό διορισθησόμενος Προεστώς προσκληθ ή εις Άρτάκη χάριν τοπικής ανάγκης, τότε τά έξοδα θα έπιβαρύνωσι την Κοινότητα, εάν δε χάριν ιδιώτου τιος τά έξοδα θα έπιβαρύνωσιν αυτόν τούτον τόν ύπαίτιον της προσκλήσεως.

γ) Όταν γενήσεται ή καταγραφή των τοπικών έξοδων υπό τού Προεστώτος όφείλει ούτος να παρουσιάσ η και εις τά δύο άνωπροσφερόμενα την Κοινότητα Σωματεία, τό δημογεροντικόν και έφορευτικόν δηλ. λεπτομερή κατάλογον αὐτών.

δ) Οδ μόνον ούτος, αλλά και ό κατά καιρούς Προεστώς, δέν όφείλει να άναμειγνύηται, ή να γνωματεύ η εις τά κοινοτικά συμφέροντα, παρά έν ανάγκη να συνεργάζηται μετά των δύο Σωματείων Δημογεροντίας και Έφορευτικής και κατά γράμμα να έκτελή τās άποφάσεις της όλομλειας αὐτών, ως τευνοσας προς τό κοινόν της Πατρίδος προαγωγικών συμφέρον.

ε) Διά πάσαν οίανδήποτε άπαιτήσιν όλικής βοήθειας γενησομένης κατά περίστασιν παρά της Σεβ. Κυβερνήσεως όφείλει να συνεννοείται μετά της καθεστώσης τοπικής Αρχής των δύο Σωματείων.

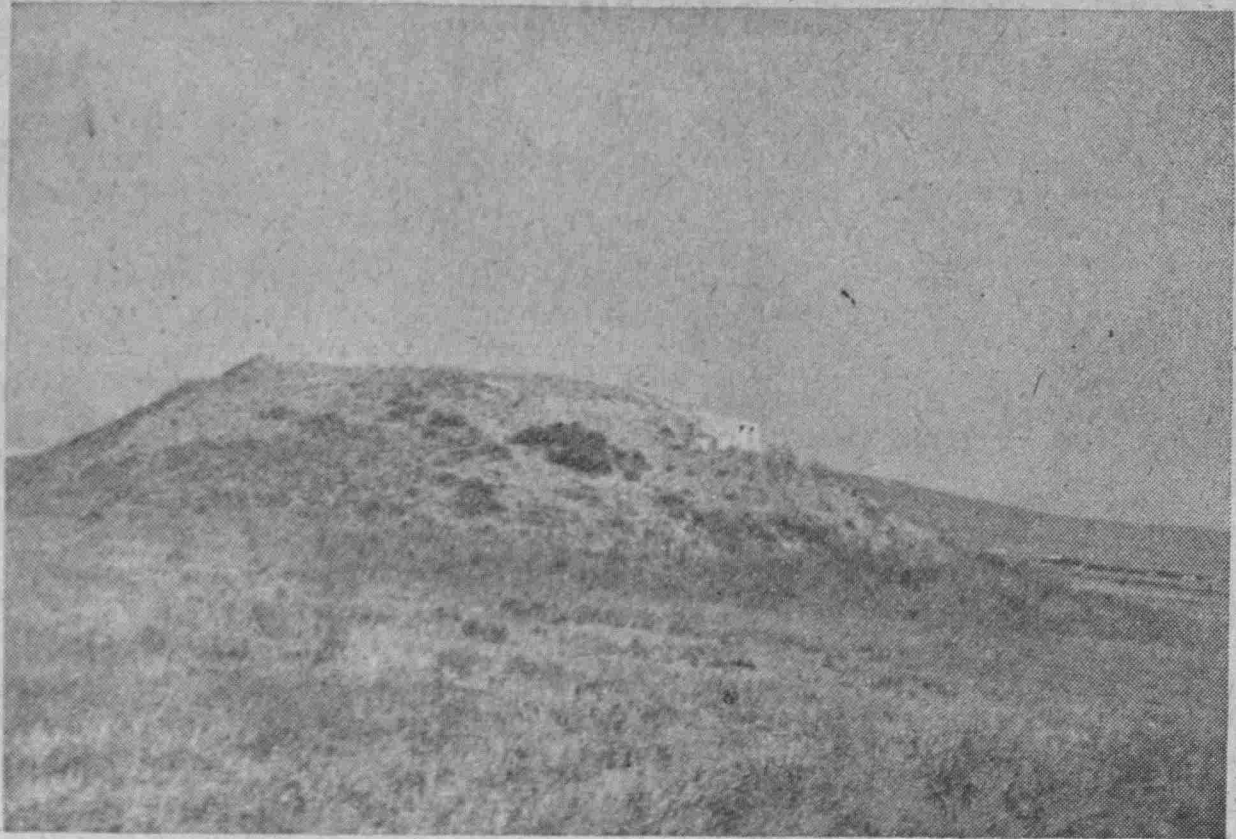
στ) Τά δύο κατά περίστασιν θα προβληθώσι τοπικά έξοδα, θα καταγράφωσι όνομαστί έν πάση λεπτομερεία και θα ύποβάλλωσι ύπ' όψει των δύο Σωματείων καθώς και ή καταγραφή των έγκυρομένων νομίμων έξοδων πρέπει να είναι λεπτομερής και όνομαστική άλλως θέλωσι θεωρηθώσι ως άπαράδεκτα καθώς και πάσα άπόφασις του Προεστώτος άναφερομένη εις τά τοπικά συμφέροντα, μομφωώς γεννημένη άντι της συγνενοήσεως αὐτού, μετά των δύο Σωματείων έκτελι ελίσης πάντι άπαράδεκτος και κατά συνέλειαν άκυρος. Προς μισθοδοσίαν του θα λαμβάν η γρ. 28 ομο επί των δσων ήδωλεν εισράσ η. Κατ' άκολουσίαν των έν τώ παρόντι προγράμ φητων δρων των καθήκόντων του Προεστώτος κατά κοινήν και όμόθυμον γνώμην και άπόφασιν της έκάκτου των κατοικων συνελευσεως διορισθη τοιμελής της Δημογεροντίας Σωματείων άναρτίσόμενον εκ των κ. κ. Πολυτίμου Ν. Πολιτάκη, Εύμορφίου Εύστο, Χατζηβασσαμή και Λαζάρου Κωνσταντίνου, Δημόφρου και Προεστώτος του κ. Λαζάρου Πολιτάκη.

Έγένετο κατά Μάρτιον του 1909 έν Παλατιός

- Εύστράτιος Κυριάκης Σωτ. Ν. Λαμπαδαρίδης
Ίωάννης Αράκος Γεώργιος Χατζηϊωάννου
Εύμόρφ. Χατζηβαρσαμής Λάμπρος Τσάκης
Α. Κουτσούνης Ίωάννης Θ. Δοτσαγλου
Α. Π. Σαυής Γεώργιος Κουζουάνης
Παναγιώτης Άντωνίου Αθανάσιος Μακρόγλου

(Γιά την άντιγραφή ΝΙΚ. ΑΑΜ.)

Οι άναγνώσται μα, θα τδ η φως της δημοσιότητας διά πρώτην φοράν εις την τουρκικήν γλώσσον ή ιστορία της Κυζίκου και των Νήσων Μαρμαρά. Τό έργον, με την προοπτικήν των τριάκοντα αιώων οι όποιοι άποτελοϋν τά χρονικά όρια μιας συνεχούς εκεί ελληνικής ζωής, έγράφη με εύλάβειαν και μάλλον σεβασμόν προς τόν άδέκαστον κριτήν, την Ιστορίαν, όταν εις μίαν τραγικήν αύτή της στροφην εύρέθη εις τά μέρη μας ως άνώτατος διοικητικός ύπάλληλος ό συγγραφεύς. Εύρέθη κατ' εύτυχ ή σύμπτωσιν και ό σταθερός αύτου παραστάτης, ό εκ των όλίγων δια να μη ειπωμέν ό μόνος εκ των παρά την πατρίδα μας και εις την πλησιόχωρον Κωνσταντινούπολιν έναπομεινάτων όμογενών. Καί έξ ένστικτού προσέφερε και ούτος την συνεργασίαν του, την διάρθρωσιν, την όλην οικονομίαν του έργου δια να χρησιμεύ η ίσως τούτο και ως οδηγός εις την γνωριμίαν δύο λαών, οι όποιοι, επί χιλιετηρίδα περίπου συνέζησαν χωρίς να θελήσ η ό εις να γνωρίσ η την Ιστορίαν του άλλου. Καί ή γνώσις όποτε και άν έλθ η, δέν είναι ποτέ άργά. Τό σύγγραμμα, έκτυπούμενον εις τά έν Γαλατ ή τυπογραφεία των Άδελφών Ταϊτούρη, κυκλοφορεί κατ' αύτάς εις ώρισμένον αριθμόν άντιτύπων, με προτρεπτικήν έγκύκλιον του τουρκικού κράτους προς τά έπίσημα Ιδρύματα όπως άποκτήσωσιν αύτό. Εις δε την άνω έμφανισμένην εικόνα, εύγενώς παραχωρηθείσαν, παρουσιάζεται έκ φωτογραφίας του 1951 ό ύποτιθέμενος τύμβος του βασιλέως Κυζίκου, ό κατά την μαρτυρίαν του Άπολλωνίου του Ροδίου άνεγερθείς εις τό «Λειμώνιον Πεδίζον».



ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ

Η ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΕΓΡΙ - ΔΕΡΕ

Απόσπασμα από τό ανέκδοτο βιβλίον «Κύζικος — Άρτάκη» του έκλεκτού συμπατριώτη Ιατροϋ κ. ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ ΜΑΚΡΗ

Μεταξύ Κατατόπου και Λαγγάδας ύπήρχε έντός τερπνής κοιλάδος παραβαλασσίως παρά τās έκβολάς όμωνύμου ποταμού, περί ου και έν τοίς πρόσθεν έγένητο λόγος, τό μονήριον του Άγίου Γεωργίου του Έγρι—δερε (=στρατού, έλικοειδούς ποταμού). Πράγματι ό ποταμός ούτος, κατερχόμενος από των κλιτύων του Δινδύου, σχηματίζει πολλές καμπάς, έξ ου και τό δίωμα

χηνέντως κατασκευασμένου, τό δε έδαφος αύτής εκάλυπτετο υπό μωσαϊκού, προφανώς καταστραφέντος του ύπολοίπου. Έν τώ περιβάλλω της εκκλησίας ύπήρχε στόμιον φρέατος μαρμάρινου. Παρά την μονήν ύπήρχε είδος τι βήματος λαξευμένου εκ γρανίτου, πιθανώς άρχαίος τάφος. Ένδότερον εις την κοιλάδα ύπήρχον δύο άκόμη μονήρια τό της Άγίας Άννης και τό της Παναγίας της Λεβεντίστρας ή Λεβέντες, έορτάζον την 8ην Σεπτεμβρίου. Η όδός ή

από Άγίου Γεωργίου προς τό όροπέδιον Μάλια φέρουσα, είναι ή ώραιότερα των δσων έχει ή Κύζικος. Αί σχηματίζουσαι ταύτην κλιτύες των κλάδων του Δινδύου δρους είναι δασώδεις, ό δε διερχόμενος πταμός σχηματίζει πολλούς καταρράκτας και όμιάζει πολύ προς τās κειλάδας του Τυρόλου και της Έλβετίας.

Εις τό άνωτερον μέρος της κοιλάδος ταύτης ύπάρχει ή πηγή του Κρυού ή Καϊνάτζα περί ης έν τοίς πρόσθεν έγένητο λόγος και ης τώ ύδωρ

ΝΕΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΣΤΡΕΛΛΑΣ ΝΕΑΣ ΑΘΩΝΗΣ

Κατόπιν της ύπ' αριθ. 89)6 5 53 άποφάσεως της Ι. Μητροπόλεως Χαλκιδικής, διορίσθη νέα Έκκλησιαστική Έπιτροπή του Ιεροϋ ναού Παναγίας Καστρέλλας Νέας Αθώνης, ή όποια και άνέλαβε από Ιης Ίουσιου τά καθήκοντά της.

Την νέαν Έπιτροπήν άποτελοϋν οι κ. κ. Βασίλειος Παρισιανός, Εύστράτιος Διαμαντής, Σωκράτης Καρατζιάς και Παναγιώτ. Δροσινάκης.

Διά λαμπρού ύδραγωγείου διωχετεύετο εις την άρχαίαν Κύζικον.

Στό έρχόμενο φύλλο : Η ΔΙΑΒΑΤΗ.

Η αυτοβιογραφία του Παναγιή Κουταλιανού

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥΡΛΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤ' ΑΦΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Αποκλειστικώς «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ». Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσις.

Τά γηρατεία μου

47 Έγκατασταθείς στην Κούταλι, έστειλα μετά παρέλευσιν έξ μηνών ένα συγγενή μου στον Πειραιά, όστις και παρέλαβε την έπίλοιπον οικογένειάν μου, την σύζυγόν μου δηλαδή και τούς υιούς μου Φραγκιακόν και Άντώνιον, και έφερεν αύτούς στην Κούταλι. Άποφασίσας να έπιδοθώ στην καλλιέργειαν των κτημάτων μου, έκαμα αύτην έργον μου, άλλ' άναγκάσθηκα να ύποβληθώ σε πολλές δαπάνες, καθύτι εκείνοι στούς όποιους είχα άναθέσει την έπιβλεψη και καλλιέργεια αύτών, τά μόν χρήματα τά όποια έστειλα τά έσφετερίζοντο, τά δε κτήματα τά άφηναν στην τύχην των, μη περιμένοντες ότι θα έπιστρέψω ποτέ. Δυό λοιπόν έτών έργασία και έπιμέλεια εκ μέρους μου χρειόσθηκε για να έλθουν τά κτήματα στην πρώτη τους κατάστασι. Μιά μέρα, ένώ βρισκόμουν στα κτήματα και τρώγαμε με τούς έργάτες μου κατά τό μεσημέρι, βλέπω ένα άλογο κοντά σε μία σειρά δένδρων συκιάς, να τρώ η και ξεριζών η κλήματα από τό άμπέλι. Έπειδή τούτο συνέβαινε συχνά και παρά τās επανειλημμένας συστάσεις μου ό τούρκος ιδιοκτήτης του από τό πλησίον χωριό «Άράπηδες» δέν έδιδε σημασίαν για να τό περιορίσ η, άναγκάσθας, έτρεξα στο μέρος που βρισκόταν για να τό εκδιώξω. Αυτό όμως μόλις πλησίασα σηκών η τά πόδια του για να με λάκτισ η, διαφυγών δε έγω τό λάκτισμα του δίδω τρεις γροθιάς στο μέτωπο και τό άφήνω νεκρόν. Από τόίε κανένας τούρκος δέν άφην η τά ζωα

τα να πλησιάσωσιν στο κτήμα μου. Ύστερα από μερικές ήμέρες βλέπω μερικά σπογγαλιευτικά πλοίαρια να άγκυροβολοϋν κοντά στα κτήματά μου, και σε λίγο τούς σπογγαλιείς να έλθουν σ' έμένα ζητώντας να τούς δώσω νερό και ξύδι. Τούς έρωτώ από που είναι και μου άπαντοϋν ότι είναι Καλύμνιοι και ήλθαν να άλιεύσωσιν σπόγγους στα παράλια μας. Τούς έδωσα δυο νερό ήθελεν καθώς και ξύδι, συνάμα δε μία στάμνα κρασί, και έπειδή οι κάτοικοι της Καλύμνου δσες φορές πήγα στο νησί τους κατά τά χρόνια του άθλητικού βίου μου πάντοτε με περιποιήθηκαν, έδήλωσα στούς Καλυμνίους σπογγαλιείς ότι είμαι ό Παναγιή Κουταλιανός, περνά τά γηρατεία μου στην γενέτειράν μου και ότι είμαι πρόθυμος να τούς βοηθώ σε ό,τι θελήσωσιν. Χαρήκαμε πολύ εκείνοι και τρέξαντες στα πλοίαριά τους έγύρισαν σε λίγο φέροντες άστακούς και όκταπόδια, τά ύποια έψήσαμε και με τή βοήθειά τους και τό θαυμασίον κρασί μου διασκεδάσαμε επί έξ ώρες.

Κατά τό ήλιοβασιλευμα—ήτο ήμέρα Σάββατο—από έφυγαν οι σπογγαλιείς, έσχόλασα τούς έργάτες μου και έπειδή κατόπιν του φαγοποτιού δέν είχα όρεξι να λογαριάσω ήμερομίσθια και κάμω πληρωμές, τούς είπα να έλθουν την έπαύριον Κυριακήν στο σπίτι μου να τούς πληρώσω που θα έχω και ήσυχώτερο κεφάλι. Ένας από τούς έργάτες θελήσας ν' άστειυθ η μου λέγει: «Άχ, άφεντικό, έγέρασες πειά για καλά και δέν άντέχεις σε τίποτα!» «Ποίος έγέρασε μωρέ;» άπαν-

τιώ ήλεκτρισείς από τούς λόγους του στην κατάστασι εκείνη εύθυμία στην όποια βρισκόμουν. «Να σās προτείνω κάτι τι» είπα άποτεινόμενος σε όλους «θα τό δεχθ ητε;» «Σάν τί;» άπεκρίθησαν μερικοί άπ' αύτούς με περιέργεια. «Να» είπα «έγω όπως λέτε έγέρασα, Έσείς εισθε δεκαπέντε και όλοι νέοι. Να δέσω λοιπόν τή μέση μου με ένα σχοινί, να τό πιάσετε όλοι σας και να τραβάτε. Έάν κατορθώσετε να με τραβήσετε δυό βήματα έμπρός θα σās πληρώσω τά μεροκάματα διπλά. Έάν όμως δέν τό κατορθώσετε, να χάνετε τά μεροκάματά σας». Έμπρός, έμπρός» άπήντησαν όλοι προθυμότατοι, σε λίγα δε λεπτά τραβούσαν και τραβούσαν τό σχοινί με τό όποίο είχα δεμένη τή μέση μου χωρίς να κατορθώσωσιν να με πάρουν ούτε ένα βήμα. Σημειώτεον ότι διαρκούντος του γυμνάσματος τά πόδια μου είχαν σιγά-σιγά χωθή μέσα στην άμμο μέχρι τά γόνατα. Παρεδέχθησαν τέλος ότι έχασαν τό στοίχημα, αλλά και άρχισαν να άλληλοτρώνωσιν για την άπάλεια των ήμερομισθίων των, έπιρρίπτοντες την εύθύνην για τό στοίχημα ό ένας στον άλλον, μέχρις ότου όταν είδα ότι έφθασαν στο σημείον να συγκρουσθώσιν μεταξύ των, είπα σ' αύτούς εκείνο που είχα από την αρχή στο νοϋ μου να κάμω εάν κερδίσω, ότι δηλαδή νό έρθουν την άλλη ήμέρα να πληρωθώσιν τά ήμερομισθία των, τά όποια δέν είχα καμιά πρόθεσι να κρατήσω, καθότι έστοιχημάτισα άπλως για να τούς αποδείξω ότι όσο κι' άν έγέρασα, πάλι κάμω για δεκαπέντε σάν κι' αύτούς. (Άκολουθεί)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΙΚΙΑΚΗ ΜΑΣ ΖΩΗ
ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΣΤΟ ΣΑΡΛΟΤΕ

ΣΑΡΛΟΤΤΕ, Βορείου Κορολάϊνας, Ιούνιος (της αντιπροσώπου μας).
— Τους τρεις τελευταίους μήνες οι λίγες Μαρμαρινές οικογένειες που μένουμε στο Σαρλόττε, είχαμε τη χαρά να δούμε αρκετούς Μαρμαρινούς εγκατεστημένους σε άλλες πόλεις της Αμερικής, που ήλθαν έκδρομη στην πόλι μας ή πέρασαν από εδώ για άλλα μέρη. Και πρώτα-πρώτα, κατά τας αρχάς Μαρτίου, πέρασε από εδώ προγαίνοντας στην Φλωρίδα η αγαπητή εξαδέλφη και έκλεκτή συμπατριώτισσα κυρία Μάρθα Κ. Στεφάνου μετά της συνυφάδας της κ. Ίφιγενείας Στεφάνου και της εξαδέλφης των. "Εμειναν αρκετά μαζί μας και περάσαμε πολύ ευχάριστα με τη συντροφιά τους αλλά και με συγκίνηση και δάκρυα γιατί η αγαπητή Μάρθα, αντικρύζοντας τον σύζυγό μου Μήτσο και τον εδώ εγκατεστημένο αγαπητό και εξαίρετο συμπατριώτη κ. Χρήστο Παπανικολάου, της θύμισαν πολύ τον άεξαστο και καλό αδελφό της Σωτηράκη, που τόν έχασε τόσο γρήγορα.

Μετά την κ. Στεφάνου μας έπεσκέφθη την ημέρα του Εύαγγελισμού ο εξαδέλφος και αγαπητός συμπατριώτης από τόν Μαρμαρά κ. Απόστολος Στρ. Μάντης, μετά της πολύ καλής και ευγενεστάτης συζύγου του Τατσούλας. Περάσαμε μαζί τους μία πολύ ευχάριστη μέρα, επιφυλασόμενοι να τους επισκεφθούμε κι' εμείς στον ωραίο τόπο τους—το Σπάρτανουργκ—που είναι μία υπέροχη όρεινη τοποθεσία, με θαυμάσια βουνά, άφθονα νερά και περιφημες έξοχες.

Την Μ. Έβδομάδα μας έπεσκέφθη επίσης ο αγαπητός εξαδέλφος και λαμπρός συμπατριώτης από τόν Μαρμαρά κ. Στέλιος Κ. Παπανικολάου, μετά της αγαπητής συζύγου του Λουίζας, οι οποίοι μας έδωσαν τη χαρά να περάσουμε μαζί όλες τις ημέρες της Μ. Έβδομάδος και τόν "Άγιον Πάσχα με συ-

ΔΕΙΠΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΑΚΟΜΑΣ

ΤΑΚΟΜΑ, Ιούνιος. (το άναποκριτό μας).
— Τήν Κυριακή της Πεντηκοστής, 24 Μαΐου ο Φιλανθρωπικός Σύλλογος τών "Ελληνίδων Κυριών Τακόμας «ό Άγιος Κωνσταντίνος και η Άγία Ελένη» παρόθεσε δείπνον στό γάλλ της ορθοδόξου "Ελληνικής εκκλησίας ό "Άγιος Νικόλαος, στό όποιον προσήλθον και παρεκάθησαν όλοι οι όμογενείς της παροικίας μας σύν γυναίξι και τέκνοις, ενισχύσαντες τό ταμείον του Συλλόγου και διασκεδάσαντες με ελληνικά; χορούς και τραγούδια. Τό δείπνον άποτελούμενον από έκλεκτά φαγητά, γλυκίσματα και ποτά, άρχισε στις 6 1/2 τό απόγευμα και τελείωσε κατά τά μεσάνυχτα, με τις καλύτερες έντυπώσεις έκ μερους τών παρευρεθέντων.

ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

κεντρώσεις στα δυο-τρια Μαρμαρινά σπίτια που είναι εδώ, του εξαίρετου συμπατριώτου κ. Χρήστου Κ. Παπανικολάου, τό δικό μας και της κ. Μαριάνθης Ροπούλου τό γένος Παπανικολάου, να πούμε τό Χριστός Άνέστη και να τσουγκρίσουμε τά κόκκινα αυγά του Πάσχα. Ο κ. Στέλιος Παπανικολάου είχε την καλωσύνη να μας φέρη και μία μικρή κινηματογραφική ταινία, που τράβηξε ο ίδιος από τό πρόσφατο ταξίδι του στην Έλλάδα, και πήραμε τη μεγάλη χαρά να δούμε μερικούς συγγενείς και συχωριανούς, πράγμα που μας εύχαρίστησε πάρα πολύ.

Επιστρέφοντας από τήν Φλωρίδα, όπου είχαν πάει για ένα μήνα, ο κ. και η Κα Στράτου και η αδελφή της Κας Στράτου Κα Σοφία, καταγόμενοι από τήν Κούταλη και εγκατεστημένοι στο Κλήβελαντ "Οχάιο, έσταμάτησαν και έμειναν για δυο μέρες στην πόλι μας και μας έδωσαν τήν χαρά να απολαούσουμε τήν συντροφιά τους ύστερα από 30 χρόνια που είχαμε να τους δούμε, από τήν έποχή που είχαμε χωρίσει από τή νήσο Λήμνο.

Η κ. Ναθαλία, τό γένος Ι. Χατζή, άνεψιά του καλού μας γιατρού κ. Αναγνωστοπούλου, μας θύμισε με τη φυσιογνωμία της όλους τους δικούς της και θέλαμε να τήν βλέπουμε και να τήν ακούμε διαρκώς, γιατί είναι μία τόσο αγαπητή και καλή κυρία με τόν επίσης αγαπητό και πολύ καλό σύζυγό της. "Εφυγαν από τήν πόλι μας με τις καλύτερες έντυπώσεις, επιστρέψαντες στο σπίτι τους στο Κλήβελαντ, όπου είναι εγκατεστημένοι πολλοί Κουταλιανοί και περνούν όλοι πολύ καλά και εύχάριστα σάν μία μεγάλη οικογένεια. Αυτό μόν τό έτόνισε και κάποια κυρία από τήν Μακεδονία, εγκατεστημένη στο Κλήβελαντ, που ήλθε κάποτε στην πόλι μας και τήν ρώτησα άν γνωρίζη τους εκεί εγκατεστημένους Κουταλιανούς, και άμέσως μου είπε ότι γνωρίζει πολλούς και ότι διακρίνονται από όλους τούς άλλους Έλληνες του Κλήβελαντ, γιατί ποτέ δέν χωρίζουν και είναι όλοι μαζί παντού και πάντα.

Σκοπός του ταξιδιού της κ. Ναθαλίας και της αδελφής της Σοφίας στη Φλωρίδα δέν ήτο μόνον η αναψυχή, αλλά και κάτι άλλο ύψηλότερο και ιερότερο. "Όλοι οι Κουταλιανοί θυμόμαστε ότι ο Ι. Χατζής δέν είχε μόνον τά δυο άγόρια του, Άριστόδημον και Νηλέα, αλλά και τόν πρωτότοκο γιού του Γιώργου, τό άεξαστο λεβεντόπαιδο της Κούταλης, με τό ωραίο του άνάστημα, τήν ξανθά δμη και τήν σπάνια φωνή, που τήν συνώδευε ή φυσαρμόνικά του, και ήταν τό καμάρι δικόν μόνον τών δικών του, αλλά και όλων τών Κουταλιανών. "Εφυγε ο λεβέντης ο Γιώργος από τό χωριό πριν από τήν πρώτη έξορία και ήλθε στην Τάμπα της Φλωρίδας για να έπιδοθη στην σπογγαλιεία, να κερδίση, ότι ποθούσε και να γυ-

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΓΔΟΟ ΧΡΟΝΟ

Τά «Μαρμαρινά Νέα» με τό σημερινό διπλό φύλλο τους αφήνουν τόν έβδομο και μπαίνουν στον ογδοο χρόνο από της εκδόσεως των. Με τήν ευκαιρία αυτή επανερχόμεθα και πάλιν στην εκκλησίαν μας, που δημοσιεύσαμε στο φύλλο Μαρτίου, και παρακαλούμε θερμά όλους τούς συμπατριώτας όπως έλθουν άρωγοί στο μοναδικό αυτό και τόσο χρήσιμο πνευματικό πατριωτικό έργο μας, γιατί τά «Μορμ. Νέα» κινδυνεύουν να σταματήσουν τήν εκδοσί των, από έλλειψη χρημάτων.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΤΑΚΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΙΕΝΕΤΟ ΘΕΡΜΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ

ΑΡΤΑΚΗ της Κυζίκου, 7 Ιουνίου 1953.—"Η Άρτάκη είχε τήν εξαιρετική εύτυχία να δεχθή τήν επίσκεψη παλαιών συμπατριωτών, οι όποιοι έφθασαν σήμερα τό πρώτο μέσω Πανόρμου από τήν Κωνσταντινούπολι, όπου εϋρέθησαν κατ' εύτυχή σύμπτωσην, έλθόντες από τό έξωτερικό. "Η αίφνιδιά άφεις και η γνωριμία των διεδόθη άστραπιαίως στην πόλι μας και όλος σχεδόν ο πληθυσμός δρομαίος ήλθεν όπως χαιρετήση τούς επισκέπτας, οι όποιοι συνοδεύοντο από τόν υιόν του Χαλήλ έφένδη, Άλή Έρτέκ.

Ο θαυμάσιος άνοιξιτικός καιρός και η ήλιόλουστη ημέρα, που έκαμου να λάμπουν οι φυσικές καλλονές της Άρτάκης, έφεραν τήν συγκίνησι στην καρδιά των επισκεπτών μας, αλλά και στη δική μας, που τούς γνωρίζαμε, χάρηκαμε για τόν έρχομό τους και λυπηθήκαμε γιατί μας έφυγαν τήν ίδια μέρα, άφου μας άφησαν άεξάσστη τή θύμισα του έρχομού στην παλαιά

τούς πατρίδα. Οι καλοί μας αυτοί συμπατριώτες και φίλοι ήσαν οι έξης: Ναυσικά Στεφανίδου Ιατρού, ήδη Κσ Παραπαντάκη, προσκεκλημένη του Οικουμενικού Πατριαρχείου όπως διαοργανώθη στην Πόλη τήν «Στέγη του έργασζόμενου κοριτσιού». Ζυμπούλης Κιουρκτσής, πρόκριτος της Άρτάκης έλθων πρό έβδομάδος από τας Άθήνας στην Πόλι, για να ζητήσει τήν εικόνα της Φανερωμένης, που ο ίδιος είχε παραδώσει στα Πατριαρχεία. Σωτήριος Τσιμενίδης, έλθων έπειτα από σαράντα χρόνια στην Έλλάδα έξ Αμερικής και έκείθεν στην Πόλι για τόν ίδιο σκοπό. Κωνσταντίνος Βενέτης βουλευτής Καβάλας, έλθων έπίσης για τήν υπόθεσι της Φανερωμένης, και Γεώργιος Κωνστ. Κελαϊδίτης, ο έπιστήμιαν χημικός, άπεσπασμένος του Σχεδίου Μάρσαλ για τόν έκβιομηχανισμό της Τουρκίας. "Εφυγαν με τήν θερμή εύχή μας, να μας ξανάλθουν.

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΤΑΚΟΜΑΣ

ΤΑΚΟΜΑ, Ιούνιος (το άναποκριτό μας).
—Μπροστά σ' ένα μεγάλο άκροατήριο από τούς γονείς και συγγενείς των μαθητών της παροικίας μας, έγινοντο στις 31 Μαΐου οι εξετάσεις του σχολείου μας, με άπαγγελίας διαφόρων εθνικών και πατριωτικών ποιημάτων, άστείων διαλόγων κ.λ.π., καταχειροκροτηθέντων όλων των

μαθητών και μαθητριών. Τό σχολείον μας διευθύνεται από τόν Ιερέα της εκκλησίας μας άιδεσμάτων κ. Κωνσταντίνου Κούκλην, ο όποιος έδίδασε τά ελληνικά γράμματα σε 16 μαθητάς και 14 μαθητριάς της παροικίας μας, από τόν περασμένο Δεκέμβριο μέχρι τέλος Μαΐου. Στο τέλος των εξετάσεων ο άιδ. κ. Κούκλης έμοίρασε στους μαθητάς και μαθητριάς τά ένδεικτικά με τούς βαθμούς των, άποσπάσας τά θερμά συγχαρητήρια των γονέων για τήν πρόοδο των παιδιών τους. ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

μαθητών και μαθητριών. Τό σχολείον μας διευθύνεται από τόν Ιερέα της εκκλησίας μας άιδεσμάτων κ. Κωνσταντίνου Κούκλην, ο όποιος έδίδασε τά ελληνικά γράμματα σε 16 μαθητάς και 14 μαθητριάς της παροικίας μας, από τόν περασμένο Δεκέμβριο μέχρι τέλος Μαΐου. Στο τέλος των εξετάσεων ο άιδ. κ. Κούκλης έμοίρασε στους μαθητάς και μαθητριάς τά ένδεικτικά με τούς βαθμούς των, άποσπάσας τά θερμά συγχαρητήρια των γονέων για τήν πρόοδο των παιδιών τους. ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΝΕΟΥ ΔΙΚΑΣΚΑΛΟΥ

Ν. ΑΦΥΣΙΑ, (το άναποκριτό μας).—Κατόπι διαταγής τού Νομάρχου μας και του Έπιβεωρητού Δημοτικών Σχολείων Χαλκιδικής, τούς όποιους και εύχαριστούμε θερμά για τό ένδιαφέρον τους προς τό χωριό μας, έποθετήθη και νέος διδάσκαλος στο σχολείο μας, ο κ. Νικόλαος Μακρής, από τά Βάλτα της Κασσάνδρας. Ο νέος διδάσκαλος μας άφιχθείς ανέλαβε άμέσως τά καθήκοντά του και άρχισε με ζήλον τήν έργασίαν του εν συνεργασία με τήν έκλεκτήν διδασκαλίσσαν μας Δνιδα Ζαφειρούσαν Παπάζογλου. Τού εύχόμεθα τό καλώς ήλθε στο χωριό μας. Ι. ΛΟΥΚΑΚΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΜΑΣ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

— Άρραβώνες :

Ο νεαρός συμπατριώτης μας και λαμπρός διδάσκαλος κ. Γεώργιος Άλμας ή Άλμαγιάς, προσφιλής γιός της αγαπητής συμπατριώτισας μας από τή Γαλιμη Κας Άλμαγιά, τό γ. Γαβριήλ, και η έκλεκτή έλληνοπούλα θνής Μάγδα, λατρευτή κόρη του κ. Κ. Γεωργίου και της Κας Άγγελικής τό γ. Μπάλα, καταγομένων και των δύο από τήν Σμύρνη της Μ. Άσίας και λαμπρά εγκατεστημένων στο Φρέσνο της Καλλιφρονίας, έλλαξαν δεστυλιδια άρραβώνων. Οι άρραβώνες έγιναν στο σπίτι νής νύμφης, στο Φρέσνο, σε στενό οικογενειακό κύκλο. Συγχαίροντες θερμά τούς μητρευθέντας και τούς γονείς, εύχόμεθα ταχείαν τήν στέψιν.

— Γεννήσεις :

Η κ. Δωροθέα Χρ. Χιωτίνη, τό γ. Ιωάννου Αναγνώστου από τό Βώρυ, έφερε στον κόσμο ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Η κ. Αδαμαντία σύζυγος του Ιατρού κ. Κ. Αντίπα, τό γ. Χάρι Κόκου, έφερε στον κόσμο ένα εύτραφέστατο αγοράκι, τό δεύτερο στην οικογένειά τους. Στους εύτυχείς γονείς εύχόμεθα να τούς ζήσουν τά νεογέννητα.

— Βαπτίσεις :

Η κ. Ελένη Άρτοπαλκ, τό γ. Χάρι Κόκου, άνεδέξατο από τήν Ι. κολυμβήθρα στις 17 Μαΐου, στον Ι. ναό του Εύαγγελισμού Άγιου Φραγκίσκου, τό αγοράκι του Ιατρού κ. Κωνσταντίνου Αντύπα και της Κας Αδαμαντίας, τό γ. Χάρι Κόκου, όνομάσασα αυτό Πάλ (Απόστολον). Τό μυστήριο έτέλεσεν ο Ιερέας κ. Πολύευκτος Φινφίνης, μετά δέ τήν βάπτισή δόθηκε δεξίωσις στο σπίτι των γονέων του νεοφωτιστού.

Τήν ίδια ημέρα, ο νεαρός συμπατριώτης μας Σταύρος Δημ. Σαρίμπαλης, από τόν Μαρμαρά, άνεδέξατο από τήν Ι. κολυμβήθρα στον Ι. ναό του Εύαγγελισμού τό αγοράκι του κ. Ντέη Ντέη και της Κας Δέσποινας, τό γ. Εύαγγέλου, όνομάσασα αυτό Σταύρον.

Τήν ίδια ώρα και στην ίδια κολυμβήθρα βαπτίσθηκε έπίσης τό αγοράκι του νεαρού συμπατριώτου μας κ. Θεοδοσίου και της κ. Μαρής Εύαγγέλου, με άνάδοχον τόν νεαρόν Εύάγγελον Π. Εύαγγέλου, ο όποιος έχάρισε στο νεοφώτιστον τό όνομα Θεοδοσίου.

Και τις δύο βαπτίσεις έτέλεσε ο Ιερέας μας κ. Πολύευκτος Φινφίνης. Μετά τό τέλος των μυστηρίων δόθηκε στους προσκεκλημένους δεξίωσις στο ωραίο έξοχικό σπίτι του παππού και της γιαγιάς των βαπτισθέντων κ. Παναγιωτάκη και Κας Εύδοξίας Εύαγγέλου, με άφθονα και έκλεκτά φαγητά και ποτά και πανηγυρίσθηκε τό εύχάριστο γεγονός των δύο βαπτίσεων.

—Με μεγάλη εκκλησιαστική λαμπρότητα και κοσμική μεγαλοπρέπεια τελείσθηκε τήν Κυριακή 24 Μαΐου στον Ι. ναό

του Εύαγγελισμού της πόλεως μας ή βάπτισις του συμπατριώτου μας κ. Γεωργίου Μόρφ (Μόρφη Μπηλικοπούλου, από τά Παλάτια) και της ευγενεστάτης συζύγου του κ. Παναγιώτας, παρουσία πολλών και έκλεκτών προσκεκλημένων συγγενών, συμπατριωτών και φίλων.

Τό μυστήριο έτέλεσε ο Ιερατικός προϊστάμενος του Εύαγγελισμού της πόλεως μας πανοσιολογιάτατος κ. Πολύευκτος Φινφίνης, όστις και άμίλησε καταλλήλως περι τής σημασίας του μυστηρίου του βαπτισματος, τήν δέ νεοφώτιστον άνεδέξαντο έκ της Ιεράς κολυμβήθρας ο νεαρός συμπατριώτης μας κ. Παναγιώτης Β. Ταμαράς μετά της ευγενεστάτης συζύγου του κ. Εύθυμίας, οι όποιοι έχάρισαν στην βαπτισθείσα τά όνόματα Στεφάνια—Άννη.

Μετά τήν τελετή της βαπτίσεως όλοι οι προσκεκλημένοι μετέβησαν στο άρχοντικό νεόκτιστο σπίτι του κ. Μόρφη, όπου με άφθονα και έκλεκτά ποτά και αναψυκτικά έπανηγύρισαν τό γεγονός.

Στους εύτυχείς γονείς, στους άναδόχους και τούς συγγενείς όλων των άνωτέρω βαπτισθέντων εύχόμεθα καλορρίζικα.

— Άπελύθη των τάξεων του στρατού

Μετά 2ετη εϋδόκιμο ύπηρεσία, άπελύθη των τάξεων του Άμερικανικού στρατού ο νεαρός συμπατριώτης μας Γρηγόριος Γρηγορίου ή Δελήκων.

Ο νεαρός συμπατριώτης Ιατρού κ. Χρήστος Νικ Σαρίμπαλης έτάχθη εις τας τάξεις του Άμερικανικού στρατού, για να ύπηρετήση τήν θητεία του.

— Έγχειρήσις

Πάσχων από καταρράκτην, έκαμε έπιτυχή έγχειρήσι ο σεβαστός συμπατριώτης από τόν Μαρμαρά κ. Νικόλης Λάζογλου. Τού εύχόμεθα περαστικά του.

— Συγχαρητήρια προς τά «Μαρμαρινά Νέα»

Η κ. Ελένη Άν. Στανιάκη, τό γ. Εύστ. Γρηγορίου από τήν Κούταλη, έλαβε με μεγάλη χαρά τά «Μαρμαρινά Νέα» και εύχεται κάθε πρόοδο στην πατριωτική μας έφημερίδα. Τά «Μαρμαρινά Νέα»—λέγει η [κ. Στανιάκη—άποτελούν τόν συνδετικό κρίκο όλων των συμπατριωτών και είναι ο καλύτερος σύντροφος κάθε ξενιτευμένου συμπατριώτου μας. Η έμπνευσις της εκδόσεως των άξίζει κάθε έπαινο και τά «Μαρμαρινά Νέα» κάθε ύποστήριξη από όλους τούς συμπατριώτας.

ANNA TAMARA

ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΘΕΡΜΑ τά «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» στους συγγενείς και φίλους σας συμπατριώτας και εγγράφατέ τους συνδρομητάς. Τά «Μαρμαρινά Νέα» είναι τό μοναδικό μέσο-συνδέσεως και έπαφής των άπανταχοϋ Μαρμαρινών ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ.